

മലയാളം

അടിസ്ഥാനപാഠാവലി

സ്റ്റാൻഡേർഡ് IX

കേരളസർക്കാർ
പൊതുവിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയ്യാറാക്കിയത്

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT) കേരളം

2024

ST-243-1-MALAYALAM (BT)-9

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാഠാ
ദ്രാവിഡ ഉൽക്കല ബംഗാ,
വിന്ധ്യഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ഛല ജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗേ,
തവശുഭ ആശിഷ മാഗേ,
ഗാഹേ തവ ജയഗാഥാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ
ജയഹേ, ജയഹേ, ജയഹേ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹേ!

പ്രതിജ്ഞ

ഇന്ത്യ എന്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണ്ണവും വൈവിധ്യ പൂർണ്ണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും ഗുരുക്കന്മാരെയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എന്റെ നാട്ടുകാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

Prepared by :

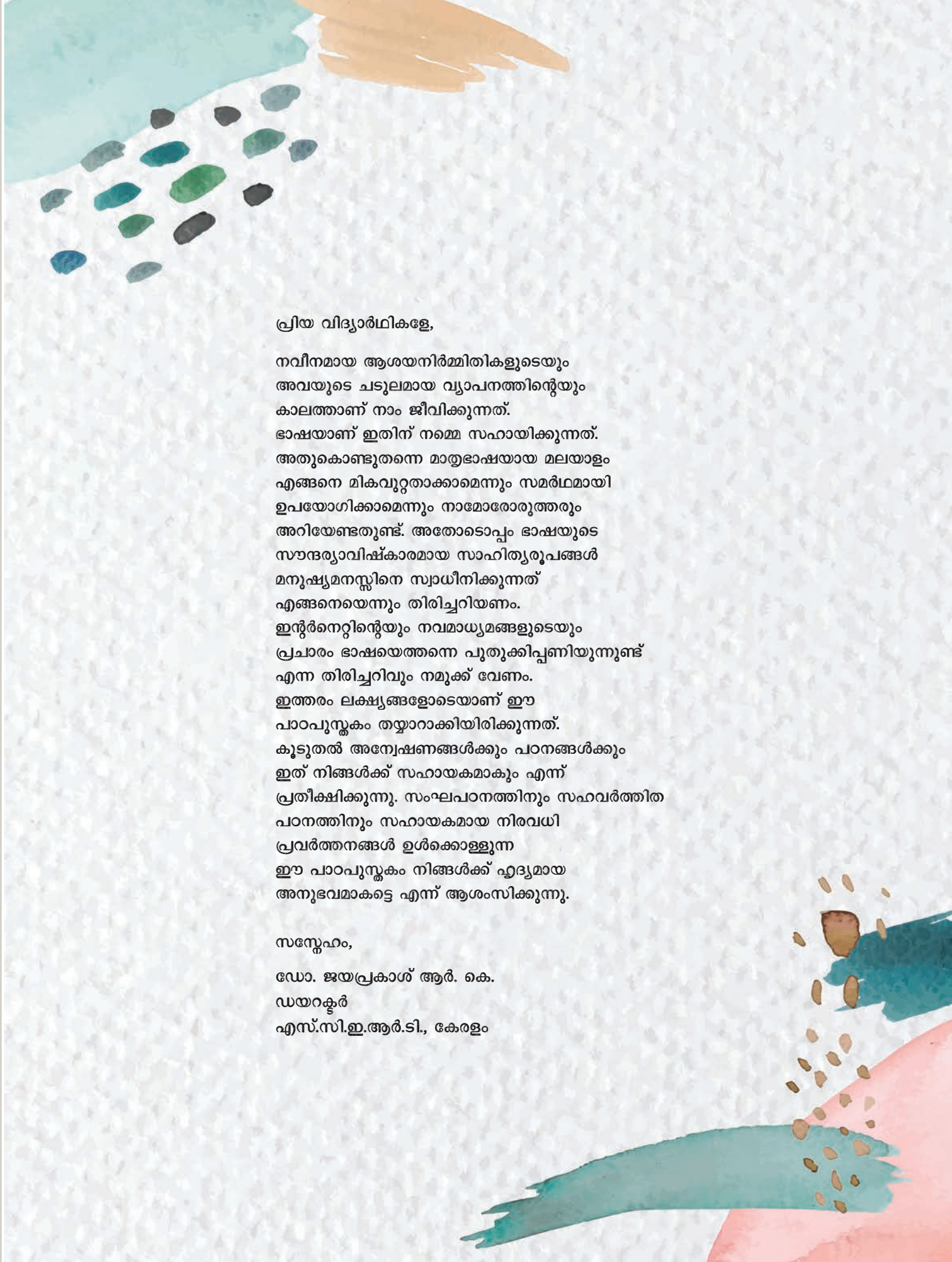
State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala
Website : www.scertkerala.gov.in, e-mail : scertkerala@gmail.com
Phone : 0471 - 2341883, Fax : 0471 - 2341869
Typesetting and Layout : SCERT, First Edition : 2024
Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi-30

© Department of General Education, Government of Kerala

പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികളേ,

നവീനമായ ആശയനിർമ്മിതികളുടെയും അവയുടെ ചടുലമായ വ്യാപനത്തിന്റെയും കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. ഭാഷയാണ് ഇതിന് നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളം എങ്ങനെ മികവുറ്റതാക്കാമെന്നും സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കാമെന്നും നാം മോരോരുത്തരും അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അതോടൊപ്പം ഭാഷയുടെ സൗന്ദര്യവിഷ്കാരമായ സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ മനുഷ്യമനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നും തിരിച്ചറിയണം. ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും നവമാധ്യമങ്ങളുടെയും പ്രചാരം ഭാഷയെത്തന്നെ പുതൂക്കിപ്പണിയുന്നുണ്ട് എന്ന തിരിച്ചറിവും നമുക്ക് വേണം. ഇത്തരം ലക്ഷ്യങ്ങളോടെയാണ് ഈ പാഠപുസ്തകം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ അന്വേഷണങ്ങൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും ഇത് നിങ്ങൾക്ക് സഹായകമാകും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സംഘപഠനത്തിനും സഹവർത്തിത പഠനത്തിനും സഹായകമായ നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ പാഠപുസ്തകം നിങ്ങൾക്ക് ഹൃദ്യമായ അനുഭവമാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

സന്ദേശം,
 ഡോ. ജയപ്രകാശ് ആർ. കെ.
 ഡയറക്ടർ
 എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി., കേരളം

പാഠപുസ്തകരചനാസമിതി

അഡ്വൈസർ

പ്രൊഫ. (ഡോ.) അനിൽ വള്ളത്തോൾ
സീനിയർ പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം
കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല

ചെയർപേഴ്സൺ

ഡോ. ധർമ്മരാജൻ എസ്. എസ്.
അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ,
ഗവ. കോളേജ്, നെടുമങ്ങാട്

വിദഗ്ധർ

ഡോ. റീന എ. എം.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ
ശ്രീകൃഷ്ണ കോളേജ്, ഗുരുവായൂർ

ഡോ. പി. സത്യനേശൻ
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ (റിട്ട.)
എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി., കേരളം

അംഗങ്ങൾ

അഹമ്മദ് ഷെരീഫ് കുരിക്കൾ
എ.ഇ.ഒ. (റിട്ട.), ഹോസ്ദുർഗ്
കാസറഗോഡ്

ഡോ. ബിദ്ദൂർ കെ.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.എച്ച്.എസ്.
വൻമുഖം, കോഴിക്കോട്

ആശ എം.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്.
മൂന്നാർ, ഇടുക്കി

ശ്രീലാൽ കെ. വി.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.എച്ച്.എസ്.എസ്.
തടത്തിൽപ്പറമ്പ, മലപ്പുറം

പ്രമോദ് കുമാർ എം. സി.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജെ.എൻ.എം.ജി.എച്ച്.എസ്.എസ്.
പുതുപ്പണം, വടകര

ഹരികുമാർ വി.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.എച്ച്.എസ്.എസ്. അഴൂർ,
തിരുവനന്തപുരം

ചിത്രരചന

ആർട്ടിസ്റ്റ് മദനൻ

ഡോ. സോമൻ കടലൂർ
ഗവ.ജെ.എൻ.എം.എച്ച്.എസ്.എസ്.
പുതുപ്പണം, കോഴിക്കോട്

അക്കാദമിക് കോഡിനേറ്റർ

അജി ഡി.പി.

റിസർച്ച് ഓഫീസർ, എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി., കേരളം

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT)

വിദ്യാഭവൻ, പുജപ്പുര, തിരുവനന്തപുരം 695 012

ഉള്ളടക്കം

1 നടക്കുന്നോറും തെളിയും വഴികൾ 07

ശാന്തിനികേതനം..... 8
 സ്മാരകം..... 14
 മണൽക്കുന്നകൾക്കിടയിലൂടെ..... 16

2 പദം പദം ഉറച്ചു നാം 22

വംശം 23
 ദയ..... 25
 തഥാഗത..... 34

3 ആരോഗ്യത്തിന്റെ രസക്കൂട്ടുകൾ 39

അല്പമല്ല ഭുജിക്കുന്നു..... 40
 കിട്ടുമാവൻ..... 43
 ഭക്ഷണവും ആരോഗ്യവും..... 49

ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന

ആമുഖം

ഭാരതത്തിലെ ജനങ്ങളായ നാം ഭാരതത്തെ ഒരു 'പ്രമാധികാര സ്ഥിതിസമത്വ മതേതര ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്കായി' സംവിധാനം ചെയ്യുവാനും അതിലെ പൗരന്മാർക്കെല്ലാം:

സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ നീതിയും;

ചിന്തയ്ക്കും ആശയപ്രകടനത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും മതനിഷ്ഠയ്ക്കും ആരാധനയ്ക്കും ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും;

പദവിയിലും അവസരത്തിലും സമത്വവും;

സംപ്രാപ്തമാക്കുവാനും;

അവർക്കെല്ലാമിടയിൽ

വ്യക്തിയുടെ അന്തസ്സും 'രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും' ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് സാഹോദര്യം പുലർത്തുവാനും;

സൗഹൃദം തീരുമാനിച്ചിരിക്കയാൽ;

നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണസഭയിൽ ഈ 1949 നവംബർ ഇരുപത്തൊന്നാം ദിവസം ഇതിനാൽ ഈ ഭരണഘടനയെ സ്വീകരിക്കുകയും നിയമമാക്കുകയും നമുക്കു തന്നെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

1. 1976 - ലെ ഭരണഘടന (നാല്പത്തിരണ്ടാം ഭേദഗതി) ആക്ട് 2-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം "പ്രമാധികാര ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്" എന്നതിന് പകരം ചേർത്തത് (3.1.1977 മുതൽ പ്രാബല്യം).
2. മേല്പറഞ്ഞ ആക്ട് 2-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം "രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യം" എന്നതിനു പകരം ചേർത്തത് (3.1.1977 മുതൽ പ്രാബല്യം).

നടക്കുന്നോറും തെളിയും വഴികൾ

अन्तर्देशीय पत्र कार्ड
INLAND LETTER CARD

സ്ഥലം,
തീയതി

പ്രിയപ്പെട്ട ചേച്ചി,

എത്രനാളായി ഞാനിങ്ങു പോന്നിട്ട്! രണ്ടുമാസം. ഇത്രനാൾ തനിച്ചു വീട്ടിൽനിന്നും മാറിനിന്നിട്ടേയില്ല. ഈ യാത്ര എല്ലാ അർഥത്തിലും എനിക്കൊരു ഹിമാലയൻയാത്രയായിരുന്നു. പത്രങ്ങളുവർഷത്തെ സാധാരണജീവിതത്തിൽനിന്നു നേടുന്നതിലേത്രയോ അധികം അനുഭവപാഠങ്ങൾ രണ്ടുമാസത്തെ യാത്രയിൽനിന്നു ഞാൻ പഠിച്ചു. കഴിഞ്ഞ തീർത്ഥാടനവും ഈ പഠനാടനവുംകൂടെ ജീവിതത്തിന്റെ എത്ര മുഖങ്ങളെനിക്കു കാണിച്ചുതന്നു! ഇക്കോളജിയെക്കൊളും സോഷ്യോളജിയെക്കൊളും പരക്കെ ജീവിതപാഠങ്ങളാണ് ഞാൻ നന്നായി പഠിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. വഴിവക്കിലെ പെട്ടിക്കടയിൽനിന്നും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ, പീടികത്തിണ്ണയിലും ചായക്കടയിലും അന്തിയുറങ്ങാൻ, അപരിചിതരുടെ സൈക്കിളിന്റെ പിന്നിലും ലോറിയിലുമൊക്കെക്കയറി യാത്രചെയ്യാൻ, റിസർവേഷനില്ലാത്ത ട്രെയിനിൽ ഇടനാഴിയിൽ പെട്ടിയിൽ കുത്തിയിരുന്നുറങ്ങാൻ, രോഗങ്ങളെ ചെറുക്കാൻ, സ്വന്തം ഭാരം സ്വയം ചുമക്കാൻ, മര്യാദക്കാരോടും മര്യാദയില്ലാത്തവരോടും പെരുമാറാൻ, സ്വയം സൂക്ഷിക്കാൻ, തനിച്ചിരിക്കാൻ - പോരേ, മറ്റൊരാളാവാൻ ഇത്രയൊക്കെ പോരേ? ഒക്കെ പ്രായോഗിക ജീവിതപാഠങ്ങൾ.

കാട്ടിനുള്ളിലെ ജീവിതത്തിന്റെ താളമൊന്നു വേറെ. അതു സുഖകരമായ അനുഭൂതിയാണ്. കാടും മലയും പുഴയും കൂടെ തന്നതൊക്കെ പറയാൻ വാക്കില്ല. ആ ഐന്ദ്രിയാനുഭൂതികൾ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുവിടുന്നതു എനിക്കിലും ഇറ്റുകവിതയായെങ്കിൽ ഞാൻ ധന്യയായി.

അന്യരായ മനുഷ്യരുമായി ഇടപഴകിയപ്പോൾ അവരുടെയൊക്കെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ എന്റേതായി മാറിയതുപോലെ. കണ്ണീരും നോവും ചിരിയും കലർന്ന ആ കഥകൾ എന്നെ 'സാധർ ആന്റ് വൈസർ' ആക്കുമോയെന്നറിഞ്ഞില്ല. എന്തായാലും നിധികുംഭങ്ങളാണ് ഹിമാലയം തന്നതൊക്കെ.

ഈ യാത്ര ഒരു തുടക്കം മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അറിവിന്റെയും അനുഭൂതിയുടെയും ഈ നീരൊഴുക്ക് ഉറവപൊട്ടിത്തുളുമ്പിയത് കെട്ടിനിർത്താനുള്ളതല്ലെന്നും ഞാനറിയുന്നു. ഇതിന്റെ ആഴവും ഒഴുക്കും വർധിക്കാൻ, ഇത് എന്തെങ്ങടയിടത്തു ചെന്നെത്താൻ അപ്രമേയതയുടെ കാരണവും ഗംഗാപ്രവാഹമായലിഞ്ഞെത്തി എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. വേഗം നാട്ടിലെത്താം. വീട്ടിലെത്താൻ തിരക്കായി.

സ്വന്തം അനിയത്തി

കാടുകളുടെ താളം തേടി
[സുജാതാദേവി]

യാത്രകൾ എന്തിനെല്ലാം?

☐ വിനോദത്തിന്
☐
☐
☐
☐

യാത്രിക നേടിയ അനുഭവപാഠങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

യാത്രയിൽക്കൊണ്ടു വെയിൽ...
തിരികെയെത്തുമ്പോൾ
തണലാകുന്നു

ശാന്തിനികേതനം

കൽക്കത്താനഗരത്തിൽനിന്ന് 100 നാഴിക അകലെക്കിടക്കുന്ന ബോൾപൂർ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ വണ്ടിയിറങ്ങിയ ഉടനെതന്നെ, ചെറിയൊരങ്ങാടി കടക്കുന്നതോടുകൂടി, പരിഷ്കാരസ്പർശമേൽക്കാത്ത ഏകാന്തമായ ഒരുൾനാട്ടിന്റെ മടിത്തട്ടിലാണ് നാം എത്തിച്ചേരുക. നഗരത്തിന്റെ നിരന്തരമായ, ചരചരാരവത്തിൽനിന്നു നമുക്കു തെല്ലിട നിർവൃതി നൽകുവാൻ പോകുന്ന വിശ്വവിഖ്യാതമായ ആ കൂഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രശാന്തമുകമായ കുശലപ്രശ്നം നമ്മുടെ ഉൾത്തളിർ കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്നു.

ശാന്തിനികേതനത്തിലേക്ക് പോകുന്ന മൂന്നുമൈൽ നീളത്തിലുള്ള പാത മൂന്നിൽ കാണുന്നു. കാളവണ്ടിച്ചക്രങ്ങളുടെ പാടുകൾ പതിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞും ചേടിമണ്ണ് മുടിയും കിടക്കുന്ന ജരാമരബാധിച്ച ആ പടുകിഴവൻ പാത, പാടങ്ങളുടെ നടുവിലൂടെ അങ്ങനെ വളഞ്ഞുപോകുന്നു. ടാഗോറിന്റെ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില ഗ്രാമീണചെറുകഥകളിലൂടെ, ഈ നാടൻപാതയുമായി നമുക്ക് മുമ്പുതന്നെ പരിചയമുണ്ടോ എന്നു തോന്നും.

ബംഗാളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗി പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നു. കേരളത്തെ കൂടുതൽ കോമളമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഇടതിങ്ങിയ തെങ്ങിൻതോപ്പുകളുടെ പച്ചവർണ്ണപ്പകിട്ടോ ചിന്നിക്കിടക്കുന്ന കുന്നിൻനിരകളുടെ നിശ്ചലമായ പശ്ചാത്തലങ്ങളോ ബംഗാളിലെ ഉൾനാടുകളെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ ഇവ കേരളത്തിലെ ഉൾനാടുകളോട് അദ്ഭുതകരമായ സാമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിങ്ങായി തെങ്ങുകളും താലവൃക്ഷങ്ങളും തലയുയർത്തിനിൽക്കുന്ന പറമ്പുകൾ, മുളങ്കൂട്ടം തെറിച്ചുനിൽക്കുന്ന മതിലുകൾ, വാഴത്തോട്ടങ്ങൾ, പച്ചക്കറിവളപ്പുകൾ, ആൽത്തറകൾ, ആമ്പൽക്കുളങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ ഭംഗിയിൽ നിരത്തിവച്ച ഇവിടത്തെ ചില ഗ്രാമമൂലകളിൽ വന്നുചേരുമ്പോൾ നാം മലയാളത്തെ അനുസ്മരിക്കുകയല്ല, അനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. പരന്ന നെൽപ്പാടങ്ങളുടെ കരയിൽ കാണുന്ന ആ പുല്ലുമേഞ്ഞ കർഷകക്കുടിലുകൾ മലയാളക്കരയിൽനിന്ന് ഇറക്കുമതിചെയ്തതാണോ എന്നു തോന്നും. ആ മാതൃകയിലുള്ള പുല്ലുമാടങ്ങൾ, മലയാളത്തിലും ബംഗാളിലുമല്ലാതെ ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരിടത്തും കാണുകയില്ല.

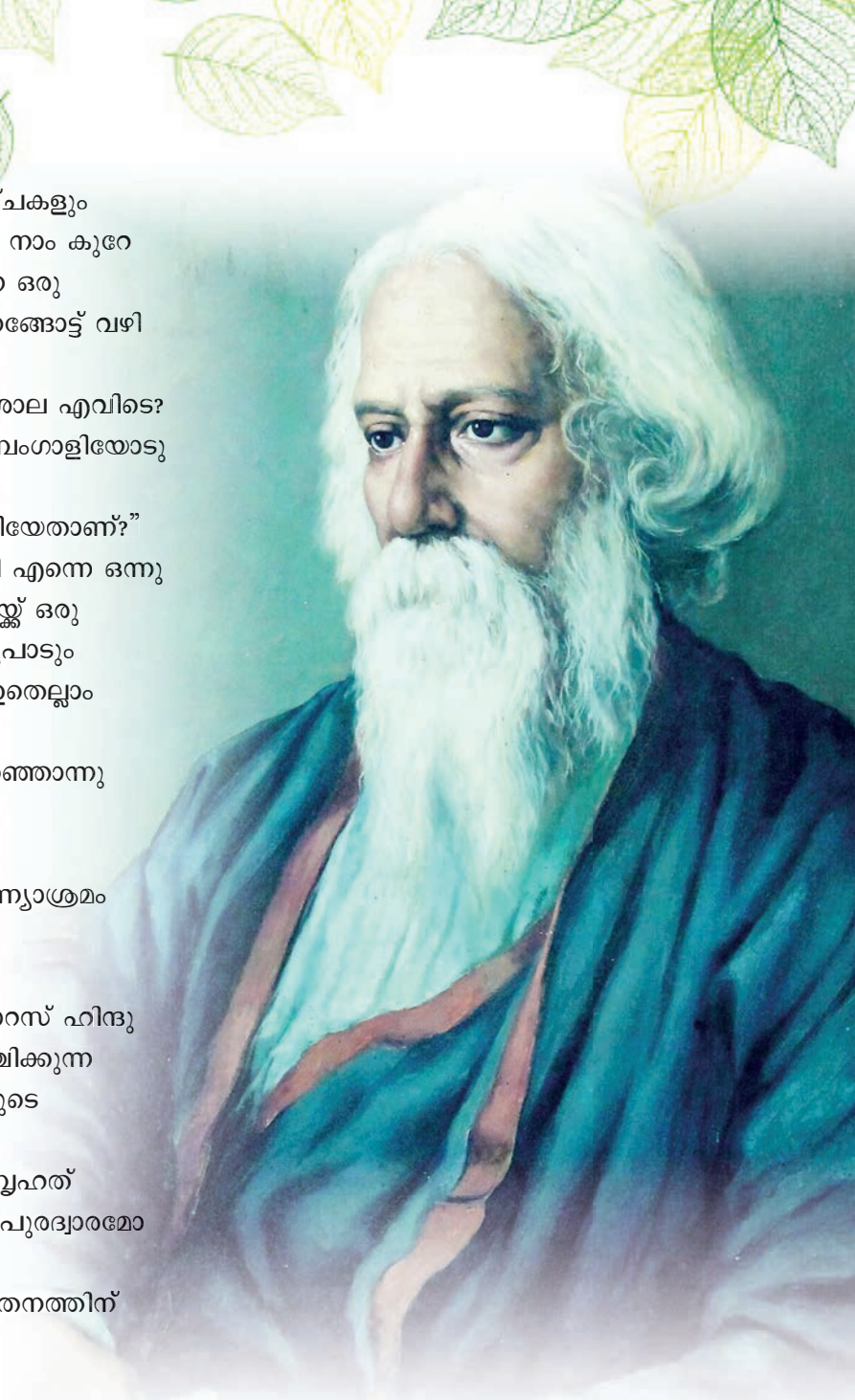
നമുക്കു ശാന്തിനികേതനത്തിലേക്ക് പതുകെ യാത്രതുടരാം. പാതയുടെ ഇരുപാടും കണ്ണെത്താത്ത ദൂരത്തോളം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന നെൽപ്പാടങ്ങളിൽ കറുത്ത പുള്ളികൾപോലെ തോന്നുന്ന പുല്ലുമാടങ്ങളിൽനിന്ന്, അത്താഴമൊരുക്കുന്നതിന്റെ പുക, നേരിയ ചുരുളുകളായി മേഘബാധയില്ലാത്ത മാനത്തിലേക്കുയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

* * * * *

ഇങ്ങനെ പല ഗ്രാമീണക്കാഴ്ചകളും കണ്ടുകൊണ്ട് തെല്ലുദ്വാരം നടന്നാൽ നാം കുറേ ചെറിയ വീടുകൾ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശത്തു ചെന്നെത്തും. അവിടന്നങ്ങോട്ട് വഴി കാണുന്നില്ല. നാം സംശയിക്കുന്നു: വിശ്വവിഖ്യാതമായ ആ സർവകലാശാല എവിടെ? ഞാൻ അവിടെക്കണ്ട ഒരു ബംഗാളിയോടു ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

“ശാന്തിനികേതനത്തിലേക്കുള്ള വഴിയേതാണ്?” അയാൾ ആദ്യം സംശയാത്മകമായി എന്നെ ഒന്നു വീക്ഷിച്ചു. പിന്നെ എന്റെ അജ്ഞതയ്ക്ക് ഒരു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ട്, നാലുപാടും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നു: “ഇതെല്ലാം തന്നെ ശാന്തിനികേതനം.” നമുക്കു വിശ്വസിക്കേണ്ടിവരുന്നു, നാം കുറഞ്ഞൊന്നു ലജ്ജിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭാവനയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്ന വിശ്വവിദ്യാലയം മാഞ്ഞുപോകുന്നു. പകരം ഒരു പുണ്യാശ്രമം മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു.

അതേ, ഇന്ത്യയിലെ മറ്റൊരു വിശ്വവിഖ്യാതകലാകേന്ദ്രമായ ബനാറസ് ഹിന്ദു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെപ്പോലെ കണ്ണണിക്കുന്ന റോസ് വർണ്ണത്തിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഘണ്ടാകൃതിയിലുള്ള ശൃംഗങ്ങളോ സർവകലാശാലയുടെ നാമധേയം ബൃഹത് ലിപികളിൽ എഴുതിവെച്ച ഗംഭീരഗോപുരദ്വാരമോ ഇവിടെ നമ്മുടെ നയനങ്ങളെ എതിരേൽക്കുവാനില്ല. ശാന്തിനികേതനത്തിന് അതിർത്തിനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്ന ഭിത്തികൾപോലുമില്ല. വായുവിൽ സംഗീതവിചികൾപോലെ, പരിസരത്തിലെ വിശാലതയിൽ കുറേ കുടിലുകൾ ഉൾച്ചേർന്നുകിടക്കുന്നു. പുല്ലുമേഞ്ഞ കുറേ കുടിലുകളുടെയും മാനോപ്പുകളുടെയും പുൽത്തകിടികളുടെയും മധ്യേ ഒരു വിശ്വവിദ്യാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കുദ്വാരം വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും ക്രമേണ അവിടത്തെ പരിസരങ്ങളുമായി നാം പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ നമുക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങും; ഹാ! കുറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങൾ ഈ പ്രദേശത്തെ അലങ്കോലപ്പെടുത്താത്തത് എത്ര നന്നായി എന്ന്.

കുറുത്ത പരുത്ത മൺചുമരുകളും പുല്ലുമേഞ്ഞ മേൽപ്പുരയുമുള്ള ഒരളിയ പർണ്ണശാലയാണ് വിശ്രുതമായ കലാഭവനം. വിശ്വഭാരതി സർവകലാശാലയിലെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമാണിത്. വിദഗ്ധനായ ഒരു കലാകാരന്റെ കൈപ്പാടുകൾ ഈ ഭവനത്തിന്റെ ചുമരുകളിൽ പതിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. 1922-ലാണ് ഇത് തുടങ്ങിയത്. ഇതിനകത്ത് ചിത്രകലയിൽ പരിശീലനം നേടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികൾ വൃത്തിയായി സജ്ജമാക്കിവച്ച പ്രത്യേകം ഇരിപ്പിടങ്ങളുണ്ട്. പ്രാചീനവും അർവാചീനവുമായ ഭാരതീയചിത്രകലകളുടെ മാതൃകകൾ കാണിക്കുവാൻ വിശ്രുത ചിത്രകാരന്മാരുടെ പ്രധാനചിത്രങ്ങൾ ചുമരുകളിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതിനുപുറമെ ഒരു പ്രത്യേക ചിത്രകലാപ്രദർശനമുറിയും ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ടാഗോർ വരച്ച ചില ആദ്യചിത്രങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കൈയക്ഷരത്തിലുള്ള ചില ഇംഗ്ലീഷ് കവിതകളും നന്ദലാൽ ബോസിന്റെ ചില

ചിത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം ഭംഗിയായി ഇംഗ്ലീഷിൽ പകർത്തിയ Where the mind is without fear... എന്നു തുടങ്ങുന്ന 'ഗീതാഞ്ജലി'യിലെ സുപ്രസിദ്ധവരികളും നമ്മെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുന്നു. കലാഭവനവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രത്യേകോപയോഗത്തിനായി കലാപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾമാത്രം അടങ്ങിയ ഒരൊന്നാന്തരം ഗ്രന്ഥശാലയും ഇതിലുണ്ട്. സുപ്രസിദ്ധ കലാകാരനായ നന്ദലാൽ ബോസിന്റെ കീഴിലാണ് കലാഭവനം. ഇതിനകത്തെവിടെയും ഒരു ലാളിത്യവും സ്വച്ഛതയും ശാന്തിയും തമ്മിൽ പുണർന്നുകിടക്കുന്നു. ഒരു ചിത്രകാരന്റെ ഭാവനയെ വികസിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു പ്രത്യേകാന്തരീക്ഷവും കൃത്രിമമെന്നു തോന്നാത്ത ഒരളിയ പശ്ചാത്തലവും കലാദേവിയുടെ ഈ കേളീഗൃഹത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടുന്നു. കലാ ഭവനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തായി സംഗീതഭവനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ സംഗീതത്തിലും നൃത്തനൃത്യങ്ങളിലും അഭ്യസനം നൽകിവരുന്നു.

ഒഴിഞ്ഞ പാടങ്ങളിലൂടെ ഇഴഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു ചെറിയ നിരത്ത് നമ്മെ രണ്ടുനാഴിക പടിഞ്ഞാറുള്ള ശ്രീനികേതനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. വിശ്വഭാരതിയുടെ ഒരു വിഭാഗമായ, ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണ്, ശ്രീനികേതനം. ശാന്തിനികേതനത്തേക്കാൾ വിശാലമായ ഒരു സ്ഥലമാണത്. “തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സൃഷ്ടിപരവും പ്രായോഗികവുമായ കർമ്മപദ്ധതികളെക്കൊണ്ട്, ഉറപ്പോടുകൂടി, ഉൽക്കൃഷ്ടമായ ഒരടിത്തറമേൽ ദേശീയാദർശങ്ങൾ പണിയുവാൻ തന്റെ നാട്ടുകാരായ സഹോദരരെ സഹായിക്കുക” എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ശാന്തിനികേതനത്തിലെ സംസ്കാരകേന്ദ്രത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, കുഗ്രാമങ്ങളിൽ പാർത്ത്, ദാരിദ്ര്യത്തോടെതിർത്ത്, കാർഷികവൃത്തികൊണ്ടു മാത്രം ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്ന തന്റെ ഭൂരിപക്ഷം നാട്ടുകാരുടെയും സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയെ കൃലക്ഷ്മയായി പഠിച്ച്, അവരുടെ ദുരിതങ്ങൾക്കൊരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്, 1922-ൽ മഹാകവി ശാന്തിനികേതനത്തോട് അനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് ഇതു സ്ഥാപിച്ചത്. ഏതുതരം ഗ്രാമീണ പര്യവേക്ഷണങ്ങൾക്കും പറ്റിയ ഒരൊതുങ്ങിയ, ശാന്തമായ പരിസരമാണ് ശ്രീനികേതനത്തിനുള്ളത്.

യാത്രാസ്മരണകൾ
[എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാട്ട്]

ബംഗാളിലെ കാഴ്ചകൾ സ്വന്തം നാടിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് കണ്ടെത്തുക.

- “നഗരത്തിന്റെ നിരന്തരമായ ചരച്ചരച്ചരവം”
- “ഒഴിഞ്ഞ പാടങ്ങളിലൂടെ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങുന്ന ചെറിയ നിരത്ത് ”

സമാനമായ പ്രയോഗങ്ങൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്ന് കണ്ടെത്തിയെഴുതുക. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ യാത്രാവിവരണത്തെ കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കുന്നതെങ്ങനെ? കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

“പ്രാചീനവും അർവാചീനവുമായ ഭാരതീയ ചിത്രകലകളുടെ മാതൃകകൾ.” അടിവരയിട്ട പദങ്ങളുടെ അർഥവ്യത്യാസം എന്ത്? ഇത്തരത്തിലുള്ള കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

“പുല്ലുമേഞ്ഞ കുറേ കുടിലുകളുടെയും മാനോപ്പുകളുടെയും മധ്യേ ഒരു വിശ്വവിദ്യാലയം”. - കലാഭവനം, സംഗീതഭവനം, ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ കേന്ദ്രം ശാന്തിനികേതനത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതികളുടെ ചില പ്രത്യേകതകളാണിവ. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

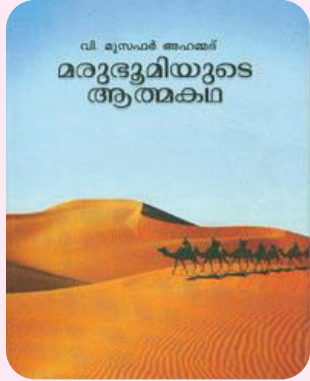
യാത്രാനുബന്ധമായി സുജാതാദേവി എഴുതിയ കത്തിലെയും എസ്.കെ.യുടെ യാത്രാവിവരണത്തിലെയും ആവിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗം വായിച്ച് അതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന മരുഭൂമിയിലെ കാഴ്ചകളെ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള രൂപത്തിൽ (ചിത്രം, കവിത,) ആവിഷ്കരിക്കുക.

മരുഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുക പൊടുന്നനെയായിരിക്കും. അസ്തമയത്തിന് ഇനിയും ഏറെനേരമുണ്ടെന്ന മട്ടിലാണ് സൂര്യൻ പെരുമാറുക. യാത്രികൻ അനന്തമായ മണൽപ്പരപ്പിൽ ഉന്മാദിയെപ്പോലെ നടക്കുന്നതിനിടയിലായിരിക്കും പെട്ടെന്ന് ഇരുട്ടിന്റെ പരശ്ശതം കമ്പളങ്ങൾ പുതപ്പിച്ച് സൂര്യൻ പിൻവാങ്ങുക. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ കൊടുങ്കാട്ടിൽ നട്ടപ്പാതിരയ്ക്ക് കുടുങ്ങിയതുപോലെയാകുമത്. അങ്ങനെ പലതവണ മരുക്കാട്ടിൽ കുടുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. തപ്പിത്തടഞ്ഞ് അകലെ നിർത്തിയ വാഹനത്തിലോ വെളിച്ചമുള്ള ഹൈവേയിലോ എത്താനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷേ, സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാഴ്ച രസകരമായിരിക്കും. അസ്തമയരശ്മികൾ മണൽപ്പരപ്പിൽ അസംഖ്യം പതാകകൾ തീർക്കും. ഭാഷയും ദേശവുമില്ലാത്ത ജനതയുടെ ഇനിയും പേരിടാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിലുള്ള അസംഖ്യം പതാകകൾ. അസ്തമയത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് മണൽക്കുന്നുകളിൽ പിറക്കുന്ന നിഴലുകൾക്ക് നീളവും വേഗവും കൂടും. നിഴലുകൾ കെട്ടുപിണയുമ്പോൾ പതാകകളേന്തിയ അസംഖ്യം മനുഷ്യമുഷ്ടികൾ ഉയർന്നുവരികയാണെന്ന് തോന്നും. ഒട്ടകക്കൂട്ടങ്ങളും ആട്ടിൻപറ്റങ്ങളും അവയെ തെളിച്ചു പോകുന്നവരും നിഴലുകളായി മാറും. ആ കാഴ്ച മനുഷ്യൻ കടന്നുവന്ന പലവഴികളെയും പെട്ടെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കും.

മരുഭൂമിയുടെ ആത്മകഥ
[വി. മുസഹർ അഹമ്മദ്]

“ഒട്ടകക്കൂട്ടങ്ങളും ആട്ടിൻപറ്റങ്ങളും അവയെ തെളിച്ചുപോകുന്നവരും നിഴലുകളായി മാറും.” - കാഴ്ചകളെ ദൃശ്യാനുഭവമാക്കിമാറ്റുന്ന അവതരണമാണ് ‘മരുഭൂമിയുടെ ആത്മകഥ’ എന്ന യാത്രാക്കുറിപ്പിൽ. മറ്റു സന്ദർഭങ്ങൾകൂടി കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

നീ ഇവിടെ എത്തിയിട്ട് എത്രനാളായി!
നീ ഇവിടെ എത്തിയിട്ട് എത്രനാളായി?
ഈ രണ്ടുവാക്യങ്ങളിലെയും ചിഹ്നങ്ങളിലെ വ്യത്യാസം കണ്ടെത്തി അവ വാക്യങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന അർത്ഥവ്യത്യാസം വിശദീകരിക്കുക. ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച മറ്റുസന്ദർഭങ്ങൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്ന് കണ്ടെത്തി അവയുടെ അർത്ഥവ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കുക.

വിഷയ ട്രാവലോഗുകൾ, ഷോട്സ്, റീൽസ് എന്നിവ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ട മുന്നൊരുക്കങ്ങളെന്തെല്ലാം? ചർച്ചചെയ്യുക.

നിങ്ങളുടെ നാടിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിഷയ ട്രാവലോഗ് തയ്യാറാക്കുക.

വിവിധ യാത്രാനുഭവങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ നടത്തിയ ഒരു യാത്രയെക്കുറിച്ച് വിവരണം തയ്യാറാക്കുക. എല്ലാ കുട്ടുകാരുടെയും യാത്രാവിവരണങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ക്ലാസടിസ്ഥാനത്തിൽ പതിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ഇളംകാറ്റിൽ തൂവലുകൾ മണ്ണിലേക്ക്...
പരവയുടെ വഴികൾ തെളിയുന്നു.

സ്മാരകം

അപ്പുപ്പൻതാടിയുടെ പറക്കത്തെ
വിനീതമായ ഒരു ശ്രമമായി കാണണം
ചിറകുകളില്ല
ദേശാന്തരം വിധിച്ചിട്ടില്ല
ആകാശവും സ്വന്തമല്ല
എന്നിട്ടും അതു പറക്കുന്നു
കുഞ്ഞിനെ എന്നപോലെ
വിത്തിനെ മടിയിൽ വച്ച്.

‘അതു കാണും സ്വപ്നത്തിലെ
മരത്തിന്റെ തണലിൽ
നാളെയൊരാൾ വന്നിളവേൽക്കും’
എന്ന കവിത അതിനറിയില്ല
അറിവില്ലായ്മയുടെ ഭാരക്കുറവിൽ
അതു പറക്കുന്നു.

അതിനെ പക്ഷി എന്നു വിളിക്കാതിരിക്കാൻ
നാം കാണിക്കുന്ന കരുണയിൽ
അതു കുറച്ചുകൂടി ദൂരം പോയേക്കും

ധീരമെങ്കിലും എളിയ അതിന്റെ ശ്രമം
വീണുപോകുന്നിടത്ത്
സ്മാരകമായി
ഉയർന്നുവന്നേക്കും
ആരുമറിയാതെ
നാളെ ഒരു മരം.

**മിണ്ടാപ്രാണി
[വീരാൻകുട്ടി]**

“അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ പറക്കത്തെ വിനീതമായ ഒരു ശ്രമമായി കാണണം”-
കവി ഇങ്ങനെ പറയാൻ കാരണമെന്താവാം? കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

“കുഞ്ഞിനെ എന്നപോലെ വിത്തിനെ മടിയിൽ വച്ച് ” എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ
പൊരുൾ ചർച്ചചെയ്യുക.

‘ധീരമെങ്കിലും എളിയ ശ്രമം’ എന്നാണ് അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ പറക്കലിനെ കവി
വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ വിശേഷണം നൽകുന്ന അർഥസാധ്യതകൾ എന്തെല്ലാമാണ്?
കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

“ഒരു വിത്തിന്റെ വിനീതമായ യാത്രയെ മഹത്തായ ജീവിതയാത്രയായി ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് കവി.”

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ സാധുത വിലയിരുത്തി കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

- “എനിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനം”
- സോക്രട്ടീസ്
- “അറിവില്ലായ്മയുടെ ഭാരക്കുറവിൽ അത് പറക്കുന്നു”- വീരാൻ കുട്ടി

സോക്രട്ടീസിന്റെ വാക്കുകളും കവിതാഭാഗവും താരതമ്യം ചെയ്യുക.

“ഇവിടെയുണ്ടു ഞാൻ, എന്നറിയിക്കുവാൻ
മധുരമാമൊരു കുവൽ മാത്രം മതി”

ലളിതം
[പി. പി. രാമചന്ദ്രൻ]

ഈ വരികളുടെ ആശയംകൂടി പരിഗണിച്ച് ‘സ്മാരകം’ എന്ന കവിതയ്ക്ക് ആസ്വാദനം തയ്യാറാക്കുക.

വഴിയോരക്കാഴ്ചകൾ കഴിയുന്നു...
ഇരുൾവീഴും വഴികളിൽ ആരുടെ കാലൊച്ച...?

മണൽക്കുന്നകൾക്കിടയിലൂടെ

നാട്ടിൽ മണൽവാരൽ തൊഴിലാളിയായിരുന്നു നജീബ്. ജീവിതപ്രയാസങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാൻ ഏറെ പ്രതീക്ഷകളോടെ ഗൾഫിലേക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. കൂടെ പരിചയക്കാരനായ ഹക്കീമും. ബോംബെ വഴി സൗദിഅറേബ്യയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന അവർക്ക് അയൽക്കാരനായിരുന്ന ശശി ബോംബെയിൽവെച്ച് എല്ലാ സഹായവും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. റിയാദിൽ വിമാനം ഇറങ്ങിയ അവർ എയർപോർട്ടിൽ ഏറെനേരം അർബാബിനെ (സ്റ്റോൺസർ) കാത്തിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ അവിടെയെത്തിയ ആൾ തങ്ങളുടെ അർബാബാണെന്ന് കരുതി രണ്ടുപേരും അയാൾക്കൊപ്പം പോകുന്നു...

ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പഴക്കംചെന്ന ഒരു വണ്ടിയായിരുന്നു എന്റെ അർബാബിന്റേത്. ഡോറും ബോണറും ടോപ്പും ഒക്കെ പെയിന്റിച്ചിട്ട് തുരുമ്പുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡോറുകളുടെ ലോക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട് കയറുകൊണ്ട് കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. സീറ്റിന്റെ കുപ്പിനുള്ളിൽ സ്പ്രിംഗുകൾ വെളിയിൽ കാണാമായിരുന്നു.

വണ്ടിക്ക് അടുത്തത്തായതും അർബാബ് എന്റെ ബാഗ് തട്ടിപ്പറിച്ച് വണ്ടിയുടെ പിറകിലെ തുറന്ന ഭാഗത്തേക്ക് ഒരേറ്റുവെച്ചുകൊടുത്തു. അർബാബ്! എന്റെ ഉമ്മ തന്നെച്ച മീൻ അച്ചാർ. എന്റെ സൈനുവിന്റെ നാരങ്ങാ അച്ചാർ... എന്റെ ചങ്കുപൊള്ളിപ്പോയി. ഹക്കീമിന്റെ ബാഗ് തട്ടിപ്പറിക്കുന്നതിനു മുൻപ് അവൻ അത് ഓടിക്കൊണ്ടുപോയി പിറകിൽ വെച്ചു. അവന്റെ കൈയിൽ അച്ചാറും വെളിച്ചെണ്ണയും അടക്കം കുപ്പി ഐറ്റംസ് കുറേയേറെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അർബാബ് ഡ്രൈവർവശത്തെ വാതിൽ തുറന്ന് സീറ്റിലേക്കു ചാടിക്കയറി ഇരുന്നു. സത്യത്തിൽ ഡ്രൈവറെക്കൂടാതെ മറ്റൊരാൾക്കുകൂടി ഇരിക്കാനുള്ള സ്ഥലമേ ക്യാബിന്റെയുള്ളിലുള്ളൂ. ഞാനും ഹക്കീമും കൂടി...?! ഓ എങ്ങനെയെങ്കിലും ഞെക്കിത്തെരുകിയിരിക്കാം. ഞാൻ മറുഡോർ തുറക്കാൻ ആഞ്ഞതും അർബാബ് എന്തോ ഒന്ന് അലറി. ഞാൻ തെട്ടി പിറകോട്ടു മാറി. അർബാബ് പിറകിലേക്കു കൈചൂണ്ടി. ഒന്നും മനസ്സിലാവാതെ ഞങ്ങൾ ഡോറിൽ പിടിച്ചുതന്നെ നിന്നു. അർബാബ് പിന്നെയും കൈചൂണ്ടി 'യാ... അള്ളാ...' എന്ന് അലറി. പിന്നെ കോപത്തോടെ വാതിൽ തുറന്നിറങ്ങി വന്ന് എന്റെ കൈപിടിച്ച്

പിന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി പിറകുവശത്തെ തുറന്ന ക്യാബിനിലേക്കു തള്ളി. അത് കണ്ടു ഹക്കീം അവിടേക്ക് ചാടിക്കയറി. അർബാബ് തിടുക്കത്തിൽച്ചെന്ന് വണ്ടി സ്റ്റാർട്ടാക്കി ഓടിച്ചുപോയി.

വണ്ടിയുടെ പിൻഭാഗത്ത് രണ്ടുമൂന്നു വലിയ അലുമിനിയം പാത്രങ്ങളും കുറച്ചു പുല്ലും കുറേ ചാക്കുകെട്ടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സൈഡിലെ അഴിയിൽ പിടിച്ചു വെട്ടിയിടാനും ഞങ്ങൾ അവിടെ ഇരുന്നു. ഏതോ പുരാതനലോകത്തുനിന്നും ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവന്നതുപോലെ പഴഞ്ചനായിരുന്നെങ്കിലും വണ്ടിക്ക് നല്ല സ്ലീഡുണ്ടെന്നു തോന്നി. അതിന്റെ ഇരമ്പലും ചിലയ്ക്കലും മാത്രമായിരുന്നു അതികഠിനം. എന്നാൽ എയർപോർട്ടുവഴിവിട്ട് പ്രധാന നിരത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അതിന്റെ ശരിക്കുമുള്ള വേഗം എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടത്. നൂറുകണക്കിന് വാഹനങ്ങൾ അതിനെ നിർഭാക്ഷിണ്യം പിന്തള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത് ആകെ പിന്തള്ളുന്നത് സ്വന്തം പുകക്കുഴൽ ഊതിവിടുന്ന കരിമ്പുക മാത്രം. ഗൾഫിന്റെ വീഥികളിലൂടെയുള്ള എന്റെ ആദ്യയാത്ര. അതിങ്ങനെ തുറന്ന വണ്ടിയിൽ ആയത് എന്നെ കുറച്ച് വേദനിപ്പിച്ചെങ്കിലും കൂടുതൽ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. വഴിയുടെ ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള നീളൻ കെട്ടിടങ്ങളുടെയും പ്രഭാപുരത്തിന്റെയും കാഴ്ചയത്രയും, അതിന്റെ മനോഹാരിത തെല്ലും ചോരാതെ കാണാൻ അതുകൊണ്ടുമാത്രം എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. അർബാബിനൊപ്പം മുൻസീറ്റിലാണ് ഞാനിരുന്നതെങ്കിൽ എനിക്കു ഗൾഫിനെ

ST-243-2-MALAYALAM (BT)-9

അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ഇങ്ങനെ കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നോ? വഴിയിൽ രാത്രി പിറന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റു വാഹനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ആർക്കും ഞങ്ങളെ കാണാനും കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

എത്രനേരം, ആ പിന്നിലിരിപ്പുയാത്ര നീണ്ടെന്ന് എനിക്കുതന്നെ നിശ്ചയമില്ല. ഹക്കീമിന് ഒട്ടുമേ നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കില്ല. നഗരത്തിന്റെ പ്രഭാപുരം പതിയെ അസ്തമിക്കുകയായിരുന്നു. നീളൻപാതകൾ നഗരം വിട്ടൊഴിയുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. ഞങ്ങളെ കടന്നുപോകുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ എണ്ണവും കുറഞ്ഞു. വെളിച്ചമെന്നത് തെരുവിൽ ഇടവിട്ട് തെളിയുന്ന നിയോൺ വെളിച്ചം മാത്രമായി. കുറേനേരംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യാത്ര നീളൻപാതകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഇടവഴിയിലേക്കു തിരിയുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. പ്രകാശമെന്നത് അപ്പോൾ വളരെ അകലെയകലെ വരുന്ന വിളക്കുകാലുകൾ മാത്രമായി. ഇടയ്ക്കപ്പോഴോ നോക്കിയപ്പോൾ ഹക്കീം ആ ചാരിയിരിപ്പിൽ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നല്ല യാത്രാക്ഷീണം കാണും, ഉറങ്ങിക്കോട്ടെ എന്ന് ഞാനും വിചാരിച്ചു. യാത്ര ഇടവഴികൾവിട്ട് മൺപാതയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ പ്രകാശം പൂർണ്ണമായി ഇല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെ അന്ധകാരം മാത്രം. പൊടിപടലം പറത്തിക്കൊണ്ട് ആ വാഹനം മണൽക്കുന്നകൾക്കിടയിലൂടെ ഓടിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു.

വിമാനത്തിൽനിന്നും എത്രയോ മണിക്കൂറുകൾക്കു മുമ്പ് കിട്ടിയ ഇത്തിരി പച്ചവെള്ളം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ അന്നത്തെ അതുവരെയുള്ള ആഹാരം.

വല്ലതും കഴിച്ചിട്ടിറങ്ങാൻ ശശി നിർബന്ധിച്ചിട്ടും കാലത്തെ വെപ്രാളത്തിനു കഴിക്കാൻ തോന്നിയിരുന്നില്ല. വിമാനത്തിൽനിന്ന് കിട്ടിയ എന്തൊക്കെയോ ആഹാരങ്ങൾ കഴിക്കേണ്ട വിധം നിശ്ചയമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ കഴിക്കാനും പറ്റിയില്ല. എനിക്കു സത്യത്തിൽ നന്നായി വിശക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യം മണൽവാരി കരയ്ക്ക് അടുപ്പിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന മാതിരിയുള്ള കത്തുന്ന വിശപ്പ്. എയർപോർട്ടിൽവെച്ച് ഞാൻ വിശപ്പിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനിപ്പോൾ വിശന്നു ചത്തേക്കുമെന്നാണ് ഹക്കീം പറഞ്ഞത്.

‘അർബാബ്, ഈ വണ്ടി എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നു നിർത്തി ഞങ്ങൾക്കിത്തിരി ആഹാരം വാങ്ങിച്ചുതരു... ഞങ്ങൾക്ക് ഇത്തിരിവെള്ളം മേടിച്ചുതരു...’ എന്ന് അലറി വിളിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ശബ്ദം തൊണ്ടയിൽ കുരുങ്ങിക്കിടന്നതല്ലാതെ ഒട്ടും പുറത്തേക്കു വന്നതേയില്ല. പേടിയായിരുന്നു. ആ നിലവിളി അർബാബിന് ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിലോ എന്ന പേടി. അത് തന്നെയുമല്ല, കനത്ത ഇരുട്ടല്ലാതെ ആഹാരം കഴിക്കാൻ പാകത്തിൽ കടകളെന്തെങ്കിലും ഉള്ളതിന്റെ സൂചന വഴികാണിച്ചതുമാില്ല. വണ്ടി മൺപാതയിലൂടെ ഓട്ടം തുടങ്ങിയിട്ടുതന്നെ മണിക്കൂർ ഒന്നെങ്കിലും പിന്നിട്ടിരിക്കണം. കുലുങ്ങിക്കുലുങ്ങി എനിക്കു നടു വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ശ്വസിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുംവിധത്തിൽ പൊടിപടലങ്ങൾ ഉയർന്നുപൊങ്ങുന്നുണ്ട്. എന്തൊരു യാത്രയാണിത്, എന്റെ പടച്ചോനേ... ഞാൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി.

അന്നേരം മുതൽ എന്തെന്നറിയാത്ത ഭീതി ഒരു മണിയനീച്ചയെപ്പോലെ എന്റെ മനസ്സിനെ വലംവെച്ച് തുടങ്ങി. അകാരണമായ ഒരു സംശയം മനസ്സിനെ ഇറുക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ മോഹിച്ച തരം, ഞാൻ സ്വപ്നംകണ്ട തരം ഒരു ഗൾഫിലേക്കല്ല എന്റെ ഈ യാത്ര നീളുന്നത് എന്നൊരു തോന്നൽ. വെറുതേ ഒരു തോന്നൽ. ഞാൻ ആരിൽനിന്നൊക്കെയോ കേട്ടറിഞ്ഞ ഗൾഫ് ഇങ്ങനെയൊന്നുമല്ല. എന്തോ എവിടെയോ ഒരു കുഴപ്പം മണക്കുന്നതുപോലെ. ഒന്നും വ്യക്തമല്ല. ഈ സംശയം ഹക്കീമിനോട് പങ്കുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അല്പം ആശ്വാസം കിട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ നല്ല ഉറക്കമാണ്. ഉറങ്ങട്ടെ. ഒരുപക്ഷേ എന്റെ ആധി കേട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അപ്പോഴേ കരച്ചിൽ തുടങ്ങുമായിരുന്നിരിക്കണം.

സമയം എത്രയായെന്ന് അറിയാൻ യാതൊരു മാർഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശശിക്കു വാച്ചുരിക്കൊടുക്കാൻ തോന്നിയ നിമിഷത്തെ വീണ്ടും ശപിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ എത്തുമ്പോൾ എത്തട്ടെ. സമയം അറിഞ്ഞിട്ട് എന്തു ചെയ്യാൻ...?! എന്റെ സ്വന്തം അർബാബിന്റെ വാഹനത്തിലാണ് ഞാൻ യാത്രചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ എന്റെ ജീവിതം സുരക്ഷിതവും ശോഭനവുമാണ്. പിന്നെ സമയത്തെയോർത്ത് ഞാൻ എന്തിനു വേവലാതിപ്പെടണം...?! ഞാൻ വണ്ടിയുടെ പിറകിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുൽക്കെട്ടിലേക്ക് തല മെല്ലെ ചായ്ചുവെച്ചു കിടന്നു. മേലെ ആകാശത്ത് നക്ഷത്രങ്ങൾ അവയുടെ വെളിച്ചം ഒളിപ്പിച്ച് ഉറക്കമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വെറുതെ ആ കറുത്ത ആകാശശൂന്യതയിലേക്ക് കണ്ണുമിഴിച്ച് ഞാൻ കിടന്നു. വണ്ടിയുടെ ഒടുങ്ങാത്ത കുലുക്കവും ഇരമ്പലും എനിക്ക് ആ യാത്രാക്ഷീണത്തിൽ താരാട്ടായി. ആ കിടപ്പിൽക്കിടന്ന് ഞാൻ എപ്പോഴോ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

**ആടുജീവിതം
ബ്രെന്യാമിൻ**

“അനേരം മുതൽ എന്തെന്നറിയാത്ത ഭീതി ഒരു മണിയനീച്ചയെപ്പോലെ എന്റെ മനസ്സിനെ വലംവെച്ചു തുടങ്ങി”
ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് നജീബിന്റെ യാത്രയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്തെല്ലാം സൂചനകൾ കണ്ടെത്താം?

“മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കുന്ന ഒട്ടകത്തിനറിയാം നീരുറവയുടെ ആഴം കിണറ്റിലെ തവളയോടു ചോദിക്കുകടലിന്റെ വലുപ്പം”
താജിൽ, വീണ്ടും
[സച്ചിദാനന്ദൻ]

ഈ കവിതാഭാഗത്തെ ആശയതലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ‘നജീബിന്റെ മരുഭൂമിയിലെ അനുഭവങ്ങൾ’ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ഗൾഫിലെ ആദ്യദിവസത്തെ യാത്രാനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് നജീബ് തന്റെ കൂട്ടുകാരന് അയയ്ക്കാനിടയുള്ള ശബ്ദസന്ദേശം (വോയ്സ് മെസേജ്) തയ്യാറാക്കുക.

വിമാനത്തിൽനിന്നും എത്രയോ മണിക്കൂറുകൾക്കു മുമ്പ് കിട്ടിയ ഇത്തിരി പച്ചവെള്ളം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ അന്നത്തെ അതുവരെയുള്ള ആഹാരം. അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്ന പദം നൽകുന്ന അർത്ഥമെന്ത്? ഇതുപോലെ ‘പച്ച’ ചേർന്നു വരുന്ന കൂടുതൽ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി അർത്ഥതലം വ്യക്തമാക്കുക.
ഉദാ: പച്ചപ്പരിഷ്കാരി, പച്ചമനുഷ്യൻ

“മധുരമായ ഗദ്യം, അനുഭവതീവ്രമായ പ്രമേയം, മലയാളിത്തം എല്ലാം ഒത്തിണങ്ങിയ നോവലാണ് ബെന്യാമിന്റെ ആടുജീവിതം. മരുഭൂമിയുടെ വിഭ്രമകമായ സൗന്ദര്യം, മരുലോകത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ ഇതൊന്നും മലയാള നോവലിൽ ഇത്ര ആഴത്തിൽ ഇതിനുമുമ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മലയാളസാഹിത്യത്തെയും ഭാഷയെയും ഈ നോവൽ ഏറെ ഉയരത്തിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു”- പി. വത്സല

പി. വത്സല ‘ആടുജീവിതം’ത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. ഏറെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട ഈ നോവൽ വായിച്ച് പുസ്തകാസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക. കൂട്ടുകാരുടെ ആസ്വാദനക്കുറിപ്പുകൾ ശേഖരിച്ച് പതിപ്പ് തയ്യാറാക്കാം.

2

പദം പദം ഉറച്ചു നാം

ജീവിതമെന്നിക്കൊരു ചുളയായിരുന്നപ്പോൾ
ഭൂവിനാ വെളിച്ചത്താൽ വെണ്മ ഞാനുളവാക്കി

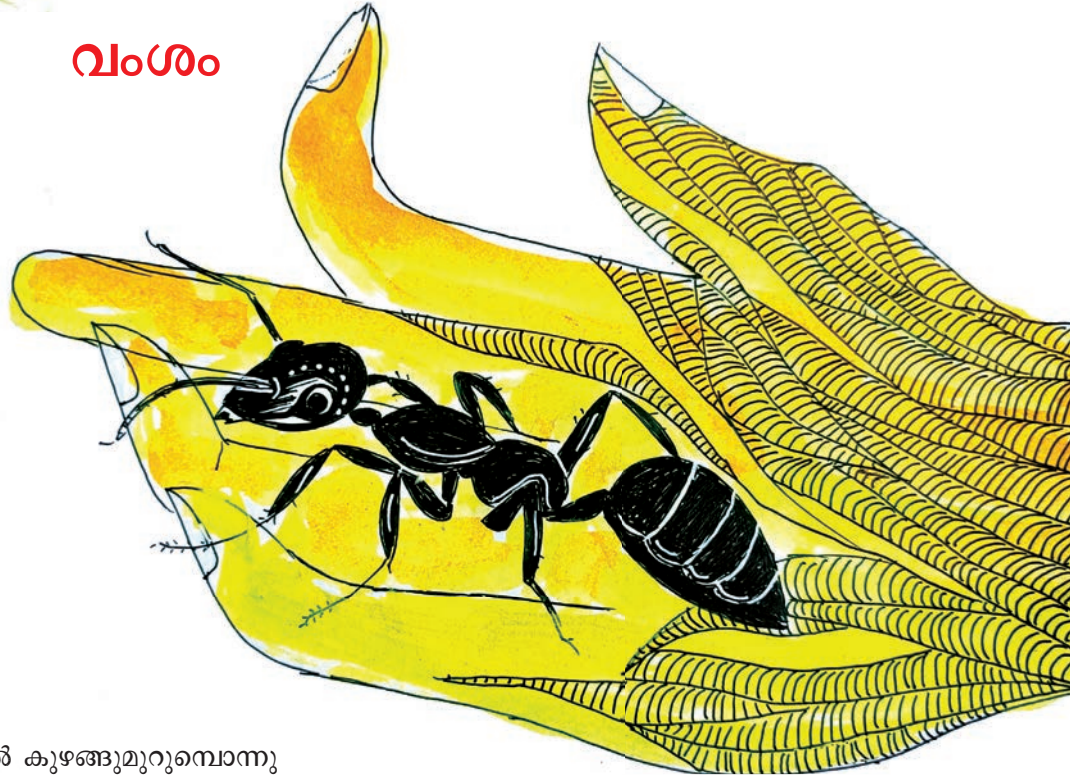
നക്ഷത്രശീതം
[ജി.ശങ്കരക്കുറുപ്പ്]

ചിത്രവും വരികളും വിശകലനം ചെയ്യുക.
ലഭിച്ച ആശയങ്ങൾ വിവിധ വ്യവഹാരരൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കുക.

മുക്കുറ്റിയിലെ മഞ്ഞുതുളിയിൽ മറ്റൊരു ലോകം

വംശം

പാരം വിശപ്പാൽ കുഴങ്ങുമുറവൊന്നു
പ്രാതലിന്നെത്തിയടുപ്പമുക്കിൽ,
പാതകത്തിന്മേൽത്തെറിച്ചതേങ്ങാത്തരി
പുവുപോൽക്കൊമ്പിലെടുത്തുയർത്തി
പോവുകയാ, ഞാറുകാലുകൾ ചന്തമായ്
ത്താളത്തിൽവെച്ചു തിരക്കുകൂട്ടി.
പേമഴക്കാലത്തു സ്വാദുവാമീത്തരി
സോദരർക്കൊത്താസ്വദിക്ക നല്ലു.
എണ്ണ മിനുങ്ങും മുഖത്തൊന്നു ഗൗരവം
എള്ളുടൽക്കെന്തൊരു സൗകുമാര്യം!
ഇത്തിരിപ്പോന്നോരിടുപ്പിതിൻ ചാരത
മറ്റാർക്കുമില്ലിങ്ങു കണ്ടതുളളു.
ഇത്രയൊതുങ്ങിയതധ്വാനശീലവും
നൃത്തച്ചുവടും കൊണ്ടായിരുന്നോ?
ദാരുവിൽനിന്നെപ്പകർത്തേണമെന്നെന്റെ
വേരു ദാഹിച്ചിതാ നോക്കിനിൽപ്പു.

രാവുപകൽസന്ധ്യയില്ലുഷസ്സില്ലാതെ
വേലയെടുത്തേ മരിച്ചുപോകും
പാവമേ! നിന്നെത്തുടച്ചുനീക്കുന്നതും
പാപമെന്നോർത്തേ മടിച്ചു നിൽപ്പു.

നീ, ജനൽ മെല്ലെക്കടന്നു മുറ്റത്തുള്ള
പുവാങ്കുരുണിലക്കാടുചുറ്റി,
വൻ മലപോലെ വഴിമുടക്കാൻ
നിന്ന വെള്ളാരങ്കല്ലിന്റെ ചോടു ചുറ്റി,
നീലക്കിഴാണെല്ലി, മുക്കുറ്റിപൂക്കുന്ന
മൂലയ്ക്കു മൺകുനക്കോട്ട പറ്റി,
ആകെത്തിരക്കിട്ടകത്തേയ്ക്കുപോകയാ-
ണായാസമില്ലാച്ചുമട്ടുകാരി.

സീതാദർശനം
[വിജയലക്ഷ്മി]

- “എണ്ണ മിനുങ്ങും മുഖത്തേത്തു ഗൗരവം എള്ളുടൽക്കൊന്നൊരു സൗകുമാര്യം!”
- “ദാരുവിൽ നിന്നെപ്പകർത്തേണമെന്നന്റെ വേരു ദാഹിച്ചിതാ നോക്കിനിൽപ്പൂ”

ഉറുമിന്റെ പ്രവൃത്തി ജീവിതമാതൃകയാക്കാം എന്ന് കവിക്ക് തോന്നിയത് എന്തുകൊണ്ടാവാം? നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുക.

“രാവുപകൽ സന്ധ്യയില്ലുഷസ്സില്ലാതെ
വേലയെടുത്തേ മരിച്ചുപോകും
പാവമേ! നിന്നെത്തുടച്ചുനീക്കുന്നതും
പാപമെന്നോർത്തേ മടിച്ചു നിൽപ്പൂ”

ഉറുമ്പുകളോടുള്ള കവിയുടെ കരുതലും അനുതാപവും നമുക്കു നൽകുന്ന തിരിച്ചറിവുകൾ എന്തെല്ലാം? പരിശോധിക്കുക.

ഉറുമ്പുകളുടെ വംശമഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നതിലൂടെ കവി പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ എന്തെല്ലാമാകും? ചർച്ചചെയ്യുക.

- “പേമഴക്കാലത്തു സ്വാദുവാമീത്തരി സോദരർക്കൊത്താസ്വദിക്ക നല്ലൂ”
- വിജയലക്ഷ്മി
- “പദാർഥനിരതൻ പ്രകൃതിജഭാവം പരസ്വരാകർഷം പ്രാണികുലത്തിൻ പരമാത്മഗുണം പരസ്വരപ്രേമം”
പ്രേമസംഗീതം
[ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ]

രണ്ടു കാവ്യഭാഗങ്ങളിലെയും ജീവിതദർശനം താരതമ്യം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ജീവിതത്തെ സുന്ദരമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന എന്തെല്ലാം നൈപുണികളാണ് ഉറുമിൻ കവി കാണുന്നത്? കണ്ടെത്തുക.

“പാതകത്തിൻമേൽത്തെരിച്ചതേങ്ങാത്തരി പൂവുപോൽക്കൊമ്പിലെടുത്തുയർത്തി “

ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന കാവ്യഭംഗി വ്യക്തമാക്കുക. ഇത്തരത്തിലുള്ള കൂടുതൽ വരികൾ കവിതയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തി കവിതയ്ക്ക് ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

തീരമനയും തിരമാലകൾ
ആഴങ്ങളിലെ അലയൊലികൾ

ദയ

ബുദ്ധിവൈഭവത്തിൽ ആരെയും വെല്ലുന്ന സുമുറുദിനെ എല്ലാവരും ദയ എന്നു വിളിച്ചു. ബാശാദിലെ സമ്പന്നയുവാവായിരുന്ന മൻസൂറിന്റെ വീട്ടിലെ ജോലിക്കാരിയായിരുന്നു അവൾ. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം സ്വത്തുക്കളെല്ലാം കളഞ്ഞുകൂളിച്ച മൻസൂറിനെ എല്ലാവരും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. അയാളെ രക്ഷിക്കുവാൻ ദയ തീരുമാനിക്കുന്നു. മൻസൂറിന് കച്ചവടം തുടങ്ങാനായി സ്വയം അടിമയാകാൻ ദയ തയ്യാറാകുന്നു. തന്നെ വിൽക്കുവാൻ ദയ മൻസൂറിനോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ചന്തയിലെത്തുന്ന ദയയെയും മൻസൂറിനെയും രാജഭടന്മാർ കാണുകയും രാജസമക്ഷത്തെത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവളുടെ അറിവും ബുദ്ധിവൈഭവവും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. പണ്ഡിതന്മാരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പതറാതെ ഉത്തരം നൽകിയ ദയ എല്ലാവരെയും അദ്ഭുതപ്പെടുത്തി. ബുദ്ധിപരീക്ഷണങ്ങളിൽ വിജയിച്ച് സമ്മാനങ്ങളുമായി മടങ്ങിയ ദയയുടെയും മൻസൂറിന്റെയും ജീവിതം പിന്നീട് അദ്ഭുതകരമായി വഴിമാറുകയായിരുന്നു.

പകൽ

മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനകവാടത്തിനടുത്ത്.

പശ്ചാത്തലത്തിൽ കൊട്ടാരക്കെട്ടിലേക്കുള്ള വലിയ പ്രവേശനസ്ഥലം

കാണാവുന്ന ഇടത്ത് കുറേ ആളുകൾ കൂടിനിൽക്കുന്നു.

അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ഒരു വഴിപോക്കനെപ്പോലെ കുതിരപ്പുറത്തെ യുവാവ് (ദയ) കടന്നുവരുന്നു.

അവിടെ ഒരു മണ്ഡപത്തിൽ വഴിയാത്രക്കാർക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. താഴെ ഒരു തൊട്ടിയിൽ വെള്ളം.

അവൾ ഇറങ്ങി കുതിരയെ വെള്ളത്തിന്റെ തൊട്ടിക്കടുത്തേക്ക്.

ആളുകൾ ദയയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. അവർ പരസ്പരം പറയുന്നത് അവൾ കേൾക്കുന്നു.

I ഒരാൾ : ഏഴുദിവസമായി.. ഇനിയും പറ്റിയ ഒരാൾ വന്നില്ലല്ലോ.

II മറ്റൊരാൾ : ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലും കൊട്ടി അറിയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

III മറ്റൊരാൾ : പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർക്ക് ആയുധവിദ്യ ഉണ്ടാവില്ല. അഭ്യാസികൾക്ക് അറിവു കുറവ്. രണ്ടുംചേർന്നവരെ കിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസം. ദയ അടുത്തേക്ക്.

I ഒരാൾ : ഉം നടക്കട്ടെ. നമുക്ക് മത്സരം കാണാലോ. അതൊരു രസം, കുറച്ചു ദിവസം!

(സ്വരം കനപ്പിച്ച് മിക്കവാറും പുരുഷസ്വരത്തിൽ)

ദയ : എന്തു മത്സരം?

(കുതിരയെയും അതിനെ പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന യുവാവിനെയും ശ്രദ്ധിച്ച്)-

ഒന്നാമൻ : (പരിഹാസത്തിൽ) ഉം, നോക്കുന്നോ? നിയമപ്രകാരം

ആർക്കും ഒരുക്കെ നോക്കാം. പക്ഷേ, ചള്ള് ചെറുക്കന്മാർ

ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

അവൾ താല്പര്യത്തോടെ നോക്കുന്നു.

ഒരാൾ : വഴിപോക്കന്റെ ജിജ്ഞാസ ശമിപ്പിക്കാൻ അന്യനാട്ടിൽനിന്നാവും? അവൾ അതെ എന്ന് തലയാട്ടുന്നു.

അയാൾ : മന്ത്രി മരിച്ചാൽ മന്ത്രികുമാരനെ വാഴിക്കുന്ന പതിവ് രാജാവ് നിർത്തി. അതിനുമുമ്പ് ചില കാരണങ്ങളുണ്ടായി എന്ന് വെച്ചോളൂ. അറിവും അഭ്യാസബലവും ഒത്തവരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് നിയമിക്കും. നേരത്തേ പരിഹസിച്ച ആൾ : ഒന്ന് മത്സരിക്കണമെന്നുണ്ടോ?

രാജാവിന്റെ സഭാമണ്ഡപം - രാജാവും നാലഞ്ചനൂചരന്മാരും. രാജാവ് ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഒരു നർമ്മബോധത്തോടെ കാണുന്ന ആളാണെന്ന് മുഖഭാവത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാവും. അനൂചരന്മാർ നിൽക്കുകയാണ്, പിന്നിലും പാർശ്വത്തിലുമായി.

ഒരാൾ : നിയമം കുറച്ച് കഠിനമാണെന്ന് ജനസംസാരം.

രാജാവ് : അങ്ങനെ വേണം! മന്ത്രിസ്ഥാനം കിട്ടാൻ ഇവിടെത്തന്നെ എത്രപേർ സേവയും ശുപാർശയുമായി നടക്കുന്നു. പരീക്ഷകൾ വച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇവിടെത്തെ സ്ഥിതിയെന്താവും. ഉപജാപം, ഗൃഹലോചന, ശുപാർശ.

മറ്റൊരാൾ: ആരുപേർ ഇതിനകം വന്നു. ഇനിയാരും വരുന്ന മട്ടില്ല. യുവാവിന്റെ വേഷത്തിൽ ദയ വരുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ച്

രാജാവ് : ഊഹും! വരുന്നു, ഇതാ തേജസ്വിയായ ഒരു യുവാവ്. (ദയ രാജാവിനെത്തന്നെ നോക്കി വരുന്നു.) മത്സരിക്കാനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയം മുഖത്ത്. (രാജാവ് പതുക്കെ ലക്ഷണശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് സ്ഥാനാർഥിയെ അപഗ്രഥിക്കുകയാണ്.)

പ്രായം കണ്ട് ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കണ്ട. ഉറച്ച കാൽവയ്യിൽ സ്ഥൈര്യം. നോട്ടത്തിൽ പക്വത!

ദയ : (അടുത്ത് താഴെവന്ന് വണങ്ങി) അടിയനും ഒരപേക്ഷകനാണ്.

രാജാവ് : (പതുക്കെ) മധുരസ്വരം (ഉറക്കെ) അഭ്യാസപ്പരീക്ഷകൾ കുറേ അപകടമേറിയതാണ്. ആളുകൾ പറഞ്ഞില്ലേ? ദയ തലകുനിക്കുന്നു.

രാജാവ് : (അനൂചരന്മാരോട്) ഉം. സേനാപതിയെ വിളിക്കൂ!

രാജാവിന്റെ സഭാമണ്ഡപ പരിസരം. ഒഴിഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്ത് വില്ലാളിവീരന്മാരുടെ ലക്ഷ്യമായി ഒരു പലക വച്ചിട്ടുണ്ട്.

വൃത്തങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വൃത്തങ്ങൾ. പല വർണ്ണങ്ങളിൽ. കാഹളം മുഴങ്ങുന്നു. മൈതാനത്തിലേക്ക് വന്ന ദയയ്ക്ക് സേനാപതി വില്ലും ആവനാഴിയും കൊടുക്കുന്നു.

മുകളിലും ചുറ്റും ഒക്കെയായി കാഴ്ചക്കാർ. രാജാവ് എഴുന്നള്ളുന്നു.

രാജാവ്,
രാജ്ഞി,

പതിനഞ്ചുകാരി മകൾ. അവർ പീഠങ്ങളിലിരുന്നപ്പോൾ പിന്നിൽ അംഗരക്ഷകരും ചില ഉപദേശകരും സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു.

സേനാപതി ദയയോട് എന്തോ പറയുന്നുണ്ട്, അവൾ തലയാട്ടുന്നു.

രാജാവ് : (രാജ്ഞിയോടും മകളോടുംമായി) ചെറുപ്പം. സവാരി കഴിയുമ്പോൾ പിൻവാങ്ങാനാണ് സാധ്യത!

രാജകുമാരി താൽപര്യത്തോടെ നോക്കുന്നു.

പുറത്ത് അമ്പുവച്ച് വില്ലിൽ ഒരസ്ത്രം തൊടുന്നു. എന്നിട്ട് അമ്പയയ്ക്കുന്നു. ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നടുവിൽ.

വീണ്ടും അമ്പുവലിച്ച് തൊടുന്ന ദയയുടെ ദ്രുതചലനം.

ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി അഞ്ചസ്ത്രങ്ങൾ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നടുവിലെ വൃത്തത്തിൽ കൊള്ളുന്നു.

രാജാവ് : മിടുക്കൻ. അഞ്ചിലഞ്ചും!

ദയ രാജകുടുംബത്തിന്റെ നേർക്ക് വന്ദിക്കുന്നു.

രാജകുമാരിയുടെ കണ്ണുകളിൽ പ്രകാശം.

സേനാപതിക്ക് വില്ലും ആവനാഴിയും തിരിച്ചെല്പിക്കുന്നു ദയ.

അപ്പോൾ ഉദ്ധതനായ ഒരു പോരാളി മുമ്പോട്ടുവരുന്നു.

സേനാപതിയുടെ മുമ്പിലേക്ക് ഒരു പരിചാരകൻ തട്ടിൽ രണ്ട് നീണ്ട വാളുകളുമായി.

അത് വാങ്ങി സേനാപതി അവൾക്കിഷ്ടമുള്ളതെടുക്കാം എന്ന് ആംഗ്യം കാട്ടുന്നു.

അവൾ എതിരാളിക്ക് ആ അവസരം എന്നാംഗ്യം കാട്ടുന്നു. വാൾപ്പയറ്റ് വിദഗ്ധൻ ഒരു വാൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു, അവൾ മറ്റേതും.

സേനാപതിയും പരിചാരകനും മാറി. അവൾ വാൾപ്പയറ്റു നടത്തുന്നു. പൊരിഞ്ഞ മത്സരം. രാജകുമാരിയുടെ ഉൽക്കണ്ഠ. കാഴ്ചക്കാരരുടെ ഉൽക്കണ്ഠ. ചിലർ എഴുന്നേൽക്കുന്നു. അധികസമയം നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാതെ മിന്നൽവേഗത്തിൽ ആക്രമിച്ച് ദയ എതിരാളിയുടെ വാൾ തെറിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നെ തിരിഞ്ഞ് വിനയപൂർവ്വം രാജകുടുംബത്തിന്റെ നേർക്കുനോക്കി തലകുനിച്ചു വന്ദിക്കുന്നു. രാജാവ് അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് കൈ ഉയർത്തുന്നു. എന്നിട്ട് രാജ്ഞിയെയും മകളെയും 'കണ്ടില്ലേ?' എന്ന ഭാവത്തിൽ നോക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ - മെരുങ്ങാത്ത, വിറളിപ്പിടിക്കുകയും ചവിട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കുതിരയെ ഈരണ്ടുപേർ രണ്ടുവശത്തും ഓരോ ആൾ മുന്നിലും പിന്നിലുമായി കയറിട്ട് പിടിച്ച് മൈതാനത്തിലേക്ക് കടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. മുകളിൽ സുരക്ഷിതസ്ഥാനത്തുനിന്ന് കയറുന്നു.

ദയയുടെ അടുത്തുചെന്ന്,

സേനാപതി : ഇതിന്റെ പുറത്തുകയറി ഒരു വട്ടം സവാരിചെയ്യണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. കൈയും കാലുമൊടിഞ്ഞ നാലുപേരെ ഇതിനകം പുറത്തേക്ക് ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകേണ്ടിവന്നു.

അവൾ ചുരമാന്തുന്ന കുതിരയെ നോക്കുന്നു.

കുതിര മുൻകാലിൽ ഉയർന്ന് ശബ്ദിക്കുന്നു.

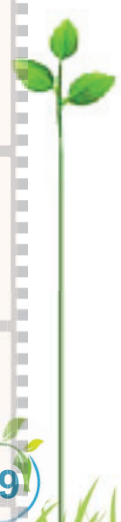
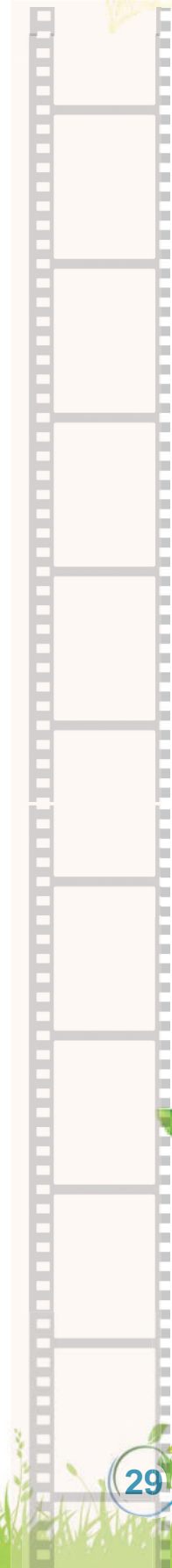
സേനാപതി : വെള്ളിയിൽ ശ്രമിക്കരുത്. എന്റെ മകനും ഈ പ്രായക്കാരനാണ്. അതുകൊണ്ട് പറയുകയാണ്.

ദയ 'സാരമില്ല' എന്ന് തലയാട്ടുന്നു.

അവൾ കുതിരയുടെ സമീപത്തേക്ക്.

അവൾ അടുത്തേക്ക് വരുന്നതുകണ്ട് കുതിര മുൻകാലുയർത്തി ആക്രമിക്കാനൊരുങ്ങി മുമ്പോട്ടു ചാടുന്നു.

കുതിരയോട് ദയ : നോക്ക്, കഷ്ടകാലത്തിന് ഞാനിവിടെ വന്നുപെട്ടു. നിന്നെ കീഴടക്കാൻ എനിക്കാവില്ല. നീയെന്നെ സഹായിക്കാതെ പറ്റില്ല.

സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തേക്ക്.

കുതിര വീണ്ടും ആക്രമിക്കാനെന്നോണം കുതിക്കുന്നു.

മനുഷ്യശബ്ദത്തിന്റെ സമാശ്വാസംകൊണ്ടാവണം, കുതിര രോഷത്തിൽ നോക്കുന്നുവെങ്കിലും ആക്രമിക്കുന്നില്ല.

പതുക്കെ കൈവെച്ച്

ദയ : എന്നെ നിനക്ക് വീഴ്ത്താം, ചവിട്ടിക്കൊല്ലാം. ഞാനൊരു പാവമാണ്.

ഇങ്ങനെയൊരു വേഷം കെട്ടേണ്ടിവന്നു.

കൂടുതൽ ധൈര്യത്തിൽ കൈവയ്ക്കുന്നു.

പിന്നെ അവൾ കുതിരപ്പുറത്ത് കയറുന്നു.

കുതിര വായുവിൽ കാലുയർത്തുകയും ആളെ വീഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവൾ വീഴാതെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

(രാജകുടുംബമടക്കം പലരുടെ ഉൽക്കണ്ഠ).

കുതിര ചെവിടോർക്കുംപോലെ.

ദയ കാൽമുട്ടുകൾകൊണ്ട് നിയന്ത്രിച്ച് കുതിരയെ നടത്തുന്നു.

ഒരിക്കൽക്കൂടി വിറളി കാണിക്കുന്നു കുതിര.

ദയ : അരുത്. നീ തോൽക്കുന്നില്ല. എന്നോട് ദയ കാണിക്കുന്നു എന്ന് മാത്രം! അരുത്! അവൾ പ്രേരിപ്പിച്ച് ഒതുവട്ടം കുതിര ശല്യമുണ്ടാക്കാതെ ഓടുമ്പോൾ ആളുകളുടെ ആഹ്ലാദപ്രകടനശബ്ദം. രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ആശ്വാസം. രാജകുമാരി ഉൽക്കണ്ഠയോടെ എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കുന്നു.

കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നിറങ്ങിയ ദയ രാജകുടുംബത്തിനു നേർക്ക് അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

ദയ : (കുതിരയോട്) ഈ ഉപകാരം ഞാൻ മറക്കില്ല !

വീണ്ടും പഴയ ശൗര്യത്തിൽ കുതിര കാലുയർത്തി ശബ്ദിക്കുന്നു.

രാജാവിന്റെ സഭാമണ്ഡപപരിസരം.

ചതുരംഗപ്പലകയിൽ ഒരു കരു നീക്കുന്നു, രാജാവ്.

ചതുരംഗപ്പലക നടുവിൽ. കളിയുടെ മധ്യഘട്ടമാണ്. കുറച്ച് മാറിനിന്ന് രാജനിയും മകളും പ്രധാനസേവകരും നോക്കുന്നു.

രാജാവ് : ഇതും ഒരു പരീക്ഷയാണ്. ചതുരംഗത്തിലെ അതിവിദഗ്ധന് നല്ല രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനാവാൻ കഴിയും.

ദയ തലതാഴ്ത്തി ശരിവയ്ക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം തന്റെ കരുനീക്കിയതിൽ സംതൃപ്തനാണ്.

കുറച്ചുകലെ നിൽക്കുന്ന രാജകുമാരി.

കളത്തിനു മുമ്പിൽ ആലോചനാമഗ്നനായിരുന്ന യുവാവിന്റെ (ദയ) മുഖം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

ആലോചിച്ച് ദയ കരു വയ്ക്കുന്നു.

വിജയത്തിലേക്കുള്ള ഒരു നീക്കമാണത്. രാജാവ് അസ്വസ്ഥനാവുന്നു.

ഒരു രാജസേവകൻ അടുത്തു നിൽക്കുന്ന ആളോട് പതിനേഴ് നീക്കത്തിലേറെ ഇതുവരെ ആരും മഹാരാജാവിനോട് പിടിച്ചുനിന്നിട്ടില്ല. ഇത് മുപ്പത്തെത്താനായി.

ദയ : (രാജാവിന്റെ അസ്വസ്ഥഭാവം ശ്രദ്ധിച്ച് പെട്ടെന്ന്) ക്ഷമിക്കണം. എനിക്ക് തെറ്റി.

ഉദ്ദേശിച്ച നീക്കം ഇതല്ല.

എന്നിട്ട് നീക്കിയ കരുവിനെ പിൻവലിച്ച് മറ്റൊന്ന് നീക്കുന്നു.

പതുക്കെപ്പതുക്കെ രാജാവിന്റെ മുഖത്ത് ആശ്വാസം. അദ്ദേഹം കരു നീക്കുന്നു. ദയയും.

രാജകുമാരി അച്ഛന്റെ ആശ്വാസഭാവം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.

രാജാവ് ഒരിക്കൽക്കൂടി നീക്കിയപ്പോൾ

ദയ ചതുരംഗപ്പലകയിൽ നോക്കി : സമം.

രാജാവ് : ശരിയാണ്. ആരും അടിയറവിലെത്തില്ല. സമാസമം!

രാജാവ് എഴുന്നേൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിലായി വിനീതഭാവത്തിൽ ദയ.

രാജാവ് : വരുന്നവരോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് ചോദിച്ച് എന്റെ തൊണ്ടയടച്ചു. ഇനി

ചോദ്യോത്തരങ്ങളില്ല. ഈ കളിയായിരുന്നു ഏറ്റവും വലിയ പരീക്ഷ.

(നടന്നുകൊണ്ട് തുടരുന്നു). ഞാൻ നിയമം മാറ്റിനോക്കുന്നു, നീതിവ്യവസ്ഥ മാറ്റി

നോക്കുന്നു, ബോധവൽക്കരണത്തിന് ശ്രമിക്കുന്നു. പാർമനെദീസ് പണ്ട്

പറഞ്ഞതായിരിക്കാം ശരി!

വിനയത്തിൽ,

ദയ : അതെ!

അവളെ കൂടുതൽ പെട്ടുത്തിയപോലെ, പെട്ടെന്ന് ക്ഷോഭിച്ച് ദുഃഖഭാവം മാറി,

രാജാവ് : എന്തതെ! രാജാവു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അതെ. പാർമനെദീസ് ആരാണു്?

എന്താണ് പറഞ്ഞത്? ഒന്നുമറിയാതെ അതെ! അതെ!

ദയ : വെറുതെ പറഞ്ഞതല്ല. മാറ്റങ്ങളെല്ലാം മായയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മഹാനായ ഗ്രീക്ക് ചിന്തകൻ! രാജാവ് വീണ്ടും ശാന്തനായി ദയയെ നോക്കുന്നു- അദ്ഭുതത്തോടെ, മന്ദഹസിച്ചു,

രാജാവ് : പേര്?

ദയ : ദയ... (പെട്ടെന്ന് തിരുത്തി) സമീർ!

രാജാവ് : (സ്വരം താഴ്ത്തി അവരിരുവർക്കും മാത്രം കേൾക്കാവുന്നവിധം) എന്നെ തോൽപ്പിക്കാൻ അവസരമുണ്ടായിട്ടും കളി മാറ്റിയത് എന്തിനായിരുന്നു?

ദയ : (താണസ്വരത്തിൽ) ഒരു യുദ്ധത്തിലെ തോൽവി അങ്ങ് മറക്കും. കളിയിലെ തോൽവി കയ്യിൽ മനസ്സിൽ നിൽക്കും എന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമായതുകൊണ്ട്.

രാജാവ് മന്ദഹസിക്കുന്നു-

രാജാവ് : ഇന്നുവരെ എന്നെ ആരും തോൽപ്പിച്ചിട്ടില്ല! നമുക്ക് ഇനിയും കളിക്കണം!

ദയ 'ശരി' എന്ന ഭാവത്തിൽ തലകുനിക്കുന്നു.

രാജാവ് കൈകാണിച്ചപ്പോൾ പരിജനങ്ങൾ അടുത്തേക്ക്.

രാജാവ് : നാടുമുഴുവൻ വിളംബരം നടത്തട്ടെ! ഈ യുവാവിനെ ഞാൻ ഇതാ രാജ്യത്തെ മന്ത്രിയായി അവരോധിക്കുന്നു!

രാജകുമാരിയുടെ, ആഹ്ലാദംകൊണ്ട് വിടർന്ന മുഖം. കാഹളധ്വനികൾ. ദയയുടെ ആശ്വാസം.

ദയ

[എം.ടി.വാസുദേവൻ നായർ]

ദയ (താണസ്വരത്തിൽ) - “ഒരു യുദ്ധത്തിലെ തോൽവി അങ്ങ് മറക്കും. കളിയിലെ തോൽവി കയ്യിൽ മനസ്സിൽ നിൽക്കും എന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമായത് കൊണ്ട്.”

രാജാവുമായുള്ള ഈ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നും ദയ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ള എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് മനസ്സിലാക്കാനാവുന്നത്? പാഠഭാഗത്തെ മറ്റു സന്ദർഭങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിച്ച് ദയ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ നിരൂപണം ചെയ്യുക.

ബുദ്ധിശക്തിയിലും സാമർത്ഥ്യത്തിലും ഭരണനൈപുണിയിലും ലിംഗവ്യത്യാസം ഇല്ലെന്ന് 'ദയ'യിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് അവൾക്ക് വേഷപ്പകർച്ച നടത്തേണ്ടി വന്നത്. ഇക്കാലത്തായിരുന്നെങ്കിൽ സ്വന്തം കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ദയയ്ക്ക് വേഷംമാറേണ്ടി വരുമായിരുന്നോ? **വിമർശനാത്മകമായി പരിശോധിക്കുക.**

പതുകൈപ്പതുക്കെ രാജാവിന്റെ മുഖത്ത് ആശ്വാസം - പതുകൈ പതുകൈ എന്നതിനുപകരം പതുകൈപ്പതുക്കെ എന്ന് ചേർത്തു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഭാഷാപരമായ പ്രത്യേകത വ്യക്തമാക്കുക. ഇത്തരം കുടുതൽ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി വാക്യത്തിൽ ചേർത്ത് അവയുടെ സവിശേഷതകൾ (മാറ്റങ്ങൾ) വ്യക്തമാക്കുക.

പ്രതിബന്ധങ്ങളെ കരുത്തോടെ നേരിടുന്ന ദയയുടെ ആത്മവിശ്വാസവും കരുത്തും നമ്മൾ കണ്ടല്ലോ. പ്രതിസന്ധികളെ കരുത്തോടെ നേരിട്ട ആളുകൾ നമുക്ക് ചുറ്റും ധാരാളമുണ്ടാകും. അത്തരത്തിലുള്ളവരെ കണ്ടെത്തി **അഭിമുഖം തയ്യാറാക്കുക.**

സീൻ 61 പകൽ.

വൃത്തങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വൃത്തങ്ങൾ. പല വർണ്ണങ്ങളിൽ. കാഹളം മുഴങ്ങുന്നു. മൈതാനത്തിലേക്ക് വന്ന ദയയ്ക്ക് സേനാപതി വില്ലും ആവനാഴിയും കൊടുക്കുന്നു. മുകളിലും ചുറ്റും ഒക്കെയായി കാഴ്ചക്കാർ. രാജാവ് എഴുന്നള്ളുന്നു. രാജാവ്, രാജ്ഞി, പതിനഞ്ചുകാരി മകൾ. അവർ പീഠങ്ങളിലിരുന്നപ്പോൾ പിന്നിൽ അംഗരക്ഷകരും ചില ഉപദേശകരും സ്ഥാനംപിടിക്കുന്നു. സേനാപതി ദയയോട് എന്തോ പറയുന്നുണ്ട്, അവൾ തലയാട്ടുന്നു. തിരക്കഥാഭാഗം ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. ദൃശ്യാവിഷ്കാരത്തിന്റെ എന്തെല്ലാം പ്രത്യേകതകളാണ് കണ്ടെത്താനാവുന്നത് ?

- ദൃശ്യവിന്യാസം
- സ്ഥലം,സമയം
- കഥാപാത്രസ്വഭാവം
-

തിരക്കഥയുടെ സവിശേഷതകൾ പരിചയപ്പെട്ടല്ലോ. 'പ്രതിസന്ധികളിൽ പതറാതെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ മുന്നേറാം' എന്ന വിഷയത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു **ഹ്രസ്വചിത്രം തയ്യാറാക്കാം?**

തിരക്കഥയൊരുക്കി ദൃശ്യങ്ങൾ ചിത്രീകരിച്ച് എഡിറ്റ് ചെയ്ത് ഹ്രസ്വചിത്രനിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കാം.

തുടർന്ന് സ്കൂളിൽ ഒരു ഹ്രസ്വചലച്ചിത്രമേള സംഘടിപ്പിക്കാം.

ഹ്രസ്വചലച്ചിത്രമേള സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ബ്രോഷർ, സിനോപ്സിസ്, പോസ്റ്റർ, നോട്ടീസ് എന്നിവ തയ്യാറാക്കുക.

ഓർമ്മയുടെ ചുളിവുകളിൽ ജീവിതം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു

തഥാഗത

ഡോക്ടറെ പിന്തുടർന്നുചെല്ലുമ്പോൾ ഞങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്ന മൗനവും ഉദാസീനമെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. പതിവുപോലെ വാതിൽക്കൽ ഡോക്ടർ ഒരു നിമിഷം നിന്നു.

“കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല. ബാക്കിയെല്ലാം നോർമ്മൽ ആണ്.”

ഞാൻ ഡോക്ടറുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നില്ല. ഡോക്ടർ അതു പറയുമ്പോൾ പകരം എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത, താഴോട്ടിറങ്ങിപ്പോകുന്ന ഗോവണിപ്പടികൾ - അവ എണ്ണുകയാണ്. ഡോക്ടർക്കു മനസ്സിലാവുന്നുണ്ടാവണം. കാരണം, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

“അല്ല, അൽഷിമേഴ്സ് ഡിസീസിനെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായി ഒന്നും പറയാൻ വയ്യ എന്നു കൂട്ടിക്കോളൂ. പ്രതികരണശേഷി ശ്രദ്ധിക്കണം. എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം കണ്ടാൽ അറിയിക്കൂ”...

തല ചരിച്ച് ഔപചാരികമായ യാത്ര പറയലിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കാണാതെ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ കിട്ടുന്ന കാഴ്ചയെക്കാളും അധികമാണ് ഈ ലോകത്തിൽ നാം കാണാതെപോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ. ഒരു ഉദാഹരണത്തിന്, ഈ പ്ലാറ്റിലെ അടഞ്ഞ വാതിലിനു പിറകിൽ എന്നെയും അമ്മയെയും ചൂഴ്ന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു മഹാമൗനം. മരണം എന്നു വെച്ചാൽ ഇങ്ങനെതന്നെ എന്നു സംവദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ മൗനം. ഈശ്വരൻ എന്നുവെച്ചാലും ഇങ്ങനെതന്നെയോ എന്നു സന്ദേഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മൗനം.

അകത്തെ മുറിയിൽ അമ്മ കിടക്കുകയാണ്. ഒരു നേർരേഖപോലെ നിശ്ചലയായി. ഞാൻ അമ്മയുടെ അടുത്തേക്കു നടന്നു. എന്റെ ഓരോ കാൽവെയ്പ്പിലും അമ്മ ഇപ്പോൾ തല ചരിച്ചുനോക്കുമെന്ന ആശയെത്തിത്തമർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓരോ കാൽവെയ്പ്പും

അമ്മയുടെ അടച്ചിട്ട ഓർമ്മയുടെ, വാതിൽക്കൽ മുട്ടി റൊമ്പരമെന്നോണം മടങ്ങിവരുന്നതുപോലെ.

എന്റെ ഓർമ്മയാവട്ടെ, ഒരു വലിയ എട്ടുകെട്ടുപോലെയും.

പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ കുട്ടികളോടൊപ്പം സ്കൂൾ വിട്ട് ഇടവഴിയിലൂടെ ഓടിവരുമ്പോൾ അവർക്കിടയിലും എന്റെ കാൽപ്പെരുമാറ്റം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വാതിൽക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന അമ്മ, ഈ അമ്മ.

അമ്മ ചുവരിൽ കണ്ണുനട്ടു കിടക്കുകയാണ്. ചുവരിൽ പത്തുവർഷം മുമ്പ് അകാലത്തിൽ മരിച്ചുപോയ എന്റെ ഏട്ടത്തിയുടെ ഫോട്ടോ. അമ്മ എന്താവാം ഓർക്കുന്നത്?

ഞാൻ കട്ടിലിൽച്ചെന്ന് ചേർന്നിരുന്നു വിളിച്ചു:

“അമ്മേ.” തിരിച്ചറിവിന്റെ യാതൊരു സൂചനയും തരാത്ത ഒരു നോട്ടം അമ്മ എനിക്കു നീട്ടുന്നു.

“അമ്മേ” എന്ന സംബോധന എത്ര നീട്ടിയാലും എത്താൻ കഴിയാത്ത ഏത് അകലത്തിലാണ് അമ്മ വസിക്കുന്നത്?

ഏദയംനൂറുങ്ങിപ്പോകുന്നത് അറിഞ്ഞില്ലെന്നു നടിച്ചു ഞാനമ്മയോടു ചോദിക്കുകയാണ്:

“അമ്മേ, അമ്മ എന്താ ആലോചിക്കുന്നത്?” എന്തോ ഓർത്തെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അമ്മയുടെ വൃദ്ധനെറ്റിയിൽ ചുളിവുകൾ. ഒരു മറുപടിക്കു കാക്കുകയാണ് ഞാൻ. നിമിഷങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങവേ ഞാനെന്നോടുതന്നെ ചോദിക്കുന്നു.

അമ്മ എന്താവാം ആലോചിക്കുന്നത്? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ ഏദയം മനസ്സിനോടു പറയുന്നു.

അമ്മയ്ക്ക് നമ്മളെ അറിയുന്നതിന്റെ, കോടിയിൽ ഒരംശംപോലും നമുക്ക് അമ്മയെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ.

നോക്കിയിരിക്കേ, ആ നെറ്റിയിലെ ചുളിവുകൾ മായുന്നതും ആ മുഖം ശാന്തമായ ഒരു പ്രസന്നത കൈവരിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. വാതിലടച്ചു പുറത്താക്കപ്പെട്ട ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെ. അമ്മയുടെ ഓർമ്മകളുടെ ചുളിവുകളിലോ നിവരലിലോ ഇപ്പോൾ ഞാനില്ല. ഒരുപാടുകാലം ആ ചുളിവുകളും നിവരലും എനെന്നെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ! വേരറ്റുപോകുന്നപോലെ.

അമ്മയുടെ ഓർമ്മകളിൽ നമ്മളില്ലാതാകുമ്പോഴാണ് നാം മരിക്കുന്നത്.

മുറിയിലെ ഫോൺ നിർത്താതെ ശബ്ദിക്കുന്നു. എടുക്കുന്നതുവരെ ശാദ്യം പിടിക്കുന്ന കുട്ടി കണക്കേ, അങ്ങേ അറ്റത്ത് ഭർത്താവും കുട്ടികളും മാറിമാറി സംസാരിക്കുന്നു - എന്നു മടങ്ങും, അമ്മയെ നോക്കാൻ നേഴ്സിനെ ഏർപ്പാടാക്കാത്തതെന്താണ്? അമ്മേ, അമ്മ എന്നു വരും, ദീപുമോൻ പനിയാണ്.

ഞാൻ ഫോൺ താഴത്തു വയ്ക്കവേ അമ്മ പ്രസന്നമായും സ്തുടമായും ചോദിക്കുകയാണ്:

“ആരാ ഫോൺ വിളിച്ചത്, ദീപുവാനോ? അവൻ സ്കൂളടച്ചോ?”

ഞാൻ മിന്നൽപോലെ തിരിഞ്ഞ് അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു.

“ദീപുവാനമ്മേ, ദീപുവിന് അടുത്താഴ്ച സ്കൂളടയ്ക്കും, അമ്മയ്ക്ക് ദീപുവിനെ...”

എന്റെ വർത്തമാനം പാതിക്കുവച്ച് നിശ്ശബ്ദമാകുന്നു. അമ്മയുടെ നോട്ടം വീണ്ടും ശൂന്യമായ ജനാലപോലെയായി മാറുന്നതു ഞാൻ കാണുകയാണ്.

വിചാരിക്കാത്തപ്പോൾ കയറിവന്ന് അങ്ങനെയങ്ങ് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന തഥാഗതയായി എന്റെ അമ്മ എന്നെ നോക്കുന്നു. എത്ര നിർമ്മമമായ നോട്ടം! ക്ലോക്കിൽ മണി പന്ത്രണ്ടടിച്ചു.

ഞാൻ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു: “കണ്ണിൽ മരുന്നുറിക്കേണ്ട സമയമായി. കണ്ണുകാണിക്കൂ”

അമ്മ കണ്ണുകൾ ഇറുക്കിയടച്ച് വായ തുറന്നുകാണിച്ചു. ചിരിയും സങ്കടവും ഒരുമിച്ചുവന്നു, എനിക്ക്. തെല്ലുറക്കെ ഞാൻ ശാസിക്കുകയാണ്:

“എന്താ ഇത്, കൊച്ചുകുട്ടികളെപ്പോലെ? കണ്ണു തുറക്കൂ, ഉം...”

കണ്ണിന്റെ അടിത്തട്ടിൽക്കിടന്നു മിന്നിയിരുന്ന അമ്മയുടെ ചിരി മരുന്നിൽ കലങ്ങി മറഞ്ഞു.

മുഖം തുടച്ചുകൊടുത്ത്, താങ്ങിയെടുത്ത് ഞാൻ വീൽച്ചെയറിലേക്ക് അമ്മയെ ഇരുത്തി സാവധാനം ഉത്തിനടന്നു.

ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ജനാലയ്ക്കരികിലാണ്.

താഴെ മൈതാനത്ത് കുട്ടികൾ പന്തുകളിക്കുന്നു. പൊടിയും ആർപ്പുവിളികളും ഉയരുന്നു. പന്ത് ഉയരത്തിൽ പൊന്തി ഞങ്ങളുടെ ജനാലയോളം വന്നു താഴേക്കു പതിക്കുന്നു. എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും, ജീവിതം തന്നെയും, ഞങ്ങളുടെ ജനാലയോളം എത്തി മടങ്ങിപ്പോവുന്നുവെന്ന് എനിക്കുതോന്നി.

ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ട അമ്മ.

അമ്മയുടെ മനസ്സിൽനിന്നും എങ്ങനെയോ പുറന്തള്ളപ്പെട്ടുപോയ ഞാൻ.

അമ്മ അനുസരണയോടെ പന്തുകളി ഇരുന്നുകാണുകയാണ്. എന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഇപ്പോൾ നാലുമാസം മുൻപുള്ള ഒരു സായാഹ്നം.

അന്നാണ് അമ്മയെ അവസാനമായി നടക്കാൻ കൊണ്ടുപോയത്, ഞാൻ. പെട്ടെന്നൊരു നിമിഷം കൈവിടുവിച്ച് നിരത്തു മുറിച്ചുകൊണ്ട് എതിർവശത്തെ ഫുട്പാത്തിലെ തിരക്കിൽ അമ്മ അപ്രത്യക്ഷയായി.

നഗരത്തിലെ തിരക്കിൽ ചെവിയടപ്പിക്കുംവിധം പെരുമ്പറ കൊട്ടുന്ന ഹൃദയമിടിപ്പോടെ ഞാൻ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ ഒരു തുണിക്കടയുടെ മുമ്പിൽ പകച്ചുനിൽക്കുകയായിരുന്നു അമ്മ.

ഞാൻ അമ്മയെ വീണ്ടും കിടക്കയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് ചാരിയിരുത്തി. എല്ലിൻകുടുപോലുള്ള ആ നെഞ്ചിന്റെ മിടിപ്പ് എനിക്കു കേൾക്കാം.

“അമ്മേ കഞ്ഞി തരട്ടെ?” ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ ഏടത്തിയുടെ ഫോട്ടോയിൽ വീണ്ടും ചെന്നുതങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നെറ്റിയിൽ ചുളിവ് വീണിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്റ്റൂൺ കഞ്ഞി കോരിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു:

“അതാരുടെയാ ആ ഫോട്ടോ, അറിയുമോ?” എന്തെങ്കിലും പ്രതികരണത്തിനായി ഞാൻ കിണഞ്ഞുശ്രമിക്കുകയാണ്. ഒരു തുള്ളി കണ്ണീർ, ഒരു നെടുവീർപ്പ്, എന്തെങ്കിലും.

അമ്മയുടെ നെറ്റിയിൽ ചുളിവുകളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നു. ഉത്സാഹത്തോടെ, ആകാംക്ഷയോടെ ഞാനാ മുഖം ഒരു വിരൽകൊണ്ട് എന്റെ നേർക്ക് തിരിച്ചു ചോദിക്കുകയാണ്:

“അമ്മയ്ക്ക് എന്നെ മനസ്സിലായോ, അമ്മയുടെ അമ്മിണിക്കുട്ടിയെ?”

അമ്മ പ്രാവിന്റേതുപോൽ വിശുദ്ധമായ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് എന്നെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ട് കഞ്ഞി തുപ്പിക്കളഞ്ഞു. മതിയായി എന്നർത്ഥം.

മുഖം തുടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും ആ നോട്ടം എന്റെ മുഖത്തുതന്നെ. മെല്ലെ കിടത്തി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണ്:

“എവിടെ അമ്മേ, അമ്മയുടെ അമ്മിണിക്കുട്ടി?”

“അമ്മിണിക്കുട്ടി മരിച്ചുപോയി.” എന്റെ മുഖത്തുനിന്ന് നോട്ടംമാറ്റാതെ ഓർമ്മകളിലെവിടെയോ നടന്നുനടന്നവേ, അമ്മ പറഞ്ഞു.

അഷിതയുടെ കഥകൾ
[അഷിത]

- “എന്റെ ഓർമ്മയാവട്ടെ വലിയ എട്ടുകെട്ടുപോലെ”
- “അമ്മ പ്രാവിന്റെ വിശുദ്ധമായ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് എന്നെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ട് കഞ്ഞി തുപ്പിക്കളഞ്ഞു.”
- “ഞാൻ മിന്നൽപോലെ തിരിഞ്ഞ് അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു.”

കഥയിലെ കാവ്യാത്മകപ്രയോഗങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മാനസികഭാവങ്ങൾ ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളിൽ തെളിയുന്നുണ്ടോ? ചർച്ചചെയ്യുക.

“ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ കൈകളിലുണ്ട് ചുളിവിന്റെ എണ്ണമില്ലാത്ത ഞൊറിവളുകൾ. ഓർമ്മകൾ കൊണ്ട് തിളങ്ങുന്നവ ഏഴോ എഴുപതോ ഏഴായിരമോ അതിൽ നിറഭേദങ്ങൾ?”

അമ്മയെ കുളിപ്പിക്കുമ്പോൾ [സാവിത്രി രാജീവൻ]

കഥയിലെയും മുകളിൽ നൽകിയ വരികളിലെയും ആശയതലം താരതമ്യംചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

‘തഥാഗത’ എന്ന ശീർഷകം കഥയ്ക്ക് എത്രമാത്രം യോജിക്കുന്നുണ്ട് ? കഥ വിശകലനംചെയ്ത് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുക.

താങ്ങി, എടുത്ത് പതിവ്, പോലെ അധികം, ആണ് ഇറങ്ങി, പോകുന്ന

മുകളിൽ നൽകിയ പദങ്ങൾ ചേർത്തെഴുതുമ്പോൾ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? കണ്ടെത്തി എഴുതുക. ഇത്തരത്തിലുള്ള കൂടുതൽ പദങ്ങൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്ന് കണ്ടെത്തി പിരിച്ചെഴുതി പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

വാർധക്യത്തിന്റെയും പലതരം രോഗപീഡകളുടെയും നിസ്സഹായതയുടെയും വേദനകൾ അനുഭവിക്കുന്നവരാണ് നമുക്ക് ഒപ്പമുള്ള പലരും. അനുതാപപൂർവ്വം കൈത്താങ്ങി നൽകി അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യാശയും ആഹ്ലാദവും നിറയ്ക്കേണ്ടത് കൂടുംബത്തിന്റെ മാത്രം ഉത്തരവാദിത്വമാണോ? പാഠഭാഗവും സാന്ത്വനപരിചരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമകാലിക സംഭവങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് മുഖപ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.

‘കാടും മലയും’ കടന്ന് സോദരർക്കായി അന്നം കൊണ്ടുപോകുന്ന ഉറുമ്പും വിറളിപിടിച്ച കുതിരയെ പോലും മെറുക്കുന്ന ദയയും സ്തുതിനാശം ബാധിച്ച അമ്മയെ പരിചരിക്കുന്ന മകളും ജീവിതയാത്രയിൽ പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണല്ലോ? ജീവിതത്തിൽ പദം പദം ഉറച്ച് മുന്നേറാൻ ഇത്തരത്തിൽ ഒട്ടേറെ ശേഷികളും നൈപുണികളും നാം നേടേണ്ടതുണ്ട്. യൂണിറ്റിലെ രചനകളും ജീവിതാനുഭവങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് ‘പ്രതിസന്ധികളും ജീവിതവിജയവും’ എന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രഭാഷണം തയ്യാറാക്കുക.

ആരോഗ്യത്തിന്റെ രസക്കൂട്ടുകൾ

ഈ കൊളാഷ് പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ആശയതലം ചർച്ചചെയ്യുക.

ഒത്തിരിയൊന്നും വേണ്ടാ
കൊറ്റിലൊരിത്തിരിയൊത്താൽ
മതിയേ മതിമതി

അല്പമല്ല ഭുജിക്കുന്നു

നല്ല ചോറും നല്ല നെയ്യും
നല്ല നേത്രപ്പഴക്കായും
നല്ല വണ്ണൻപഴം കണ്ണൻപഴം
കാളിപ്പഴം നല്ല
പഞ്ചസാരഗുളം തേനും
പപ്പടങ്ങൾ പലകൂട്ടം
ഇഞ്ചിമാങ്ങാ നല്ല
നാരങ്ങാക്കറി വേപ്പിലക്കട്ടി
പരിപ്പും പച്ചടിച്ചാറും
കരിമ്പിൻനീർ നല്ലപാലും
തരിമ്പും സംശയമെന്യേ
വിളമ്പുന്നു വേണ്ടുവോളം
വരുത്തുപ്പേരികൾ നല്ല
ശർക്കരോപ്പേരിയും നല്ല

ചെറുതുമ്പപ്പുവിനൊക്കും
 വെളുത്തുപ്പും വിളമ്പുന്നു
 എരിശ്ശേരി നാലുകൂട്ടം
 പ്രഥമനങ്ങഞ്ചുകൂട്ടം
 പുളിശ്ശേരി രണ്ടുകൂട്ടം
 തൈരുമോരുമെന്നുവേണ്ടാ
 പപ്പടം പപ്പടമെന്നും
 പഴമെന്നും ഗുളമെന്നും
 പച്ചടി പച്ചടിയെന്നും
 പരിപ്പെന്നുമൊരുഘോഷം
 അല്പമല്ല ഭുജിക്കുന്നു
 കഴുത്തോളം പൂർണ്ണമായി-
 ടപ്പുറത്തു കവിഞ്ഞാലും
 തൃപ്തിയില്ല ചിലർക്കെല്ലാം

പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനം
[കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ]

“ചെറുതുമ്പപ്പുവിനൊക്കും
വെളുത്തുപ്പും വിളമ്പുന്നു”
ഈ കാവ്യപ്രയോഗത്തിന്റെ ഭംഗി കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

ഭക്ഷണപ്രിയന്മാരുടെ കൊതിയും ധൃതിയും പാഠഭാഗത്ത് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെ? സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

വേപ്പില, കട്ടി	വേപ്പിലക്കട്ടി
തുമ്പ, പൂ	തുമ്പപ്പൂ

മുകളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന പട്ടികയിലെ വാക്കുകൾ ചേർത്തെഴുതിയപ്പോൾ വന്ന മാറ്റം എന്താണെന്ന് ചർച്ചചെയ്യുക. ഇത്തരം കൂടുതൽ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.

“അത്താഴം അരവയർ ”
“അന്നവിചാരം മൂന്നവിചാരം
പിന്നെവിചാരം കാര്യവിചാരം”

ഇതുപോലുള്ള ഭക്ഷണം, കൃഷി എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ ശേഖരിച്ച് ഡിജിറ്റൽ പഴഞ്ചൊൽപ്പതിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക. കണ്ടെത്തിയ പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കുക.

“അല്പമല്ല ഭുജിക്കുന്നു
കഴുത്തോളം പൂർണ്ണമായി-
ദ്രപ്പുറത്തു കവിഞ്ഞാലും
തൃപ്തിയില്ല ചിലർക്കെല്ലാം”

ഫലിതം, സാമൂഹികവിമർശനം തുടങ്ങിയവ തുള്ളൽക്കൃതികളുടെ പ്രധാന സവിശേഷതകളാണ്. കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ മറ്റു കാവ്യഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുകൂടി സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ‘സാമൂഹികവിമർശനം തുള്ളൽക്കവിതകളിൽ’ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.

ചുറ്റുമുള്ള വിഷയങ്ങളെ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ അവതരിപ്പിച്ച രീതി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമല്ലോ. ഇതുപോലെ ആനുകാലികവിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ടോൾ, കാർട്ടൂൺ, റീൽസ് എന്നിവ തയ്യാറാക്കുക.

ക്ലാസിൽ തുള്ളൽഭാഗത്തിന്റെ അവതരണം സംഘടിപ്പിക്കുക.

അയല പൊരിച്ചതുണ്ട്
കരിമീൻ വറുത്തതുണ്ട്
കുടംപുളിയിട്ടു വച്ച
നല്ല ചെമ്മീൻകറിയുണ്ട്...

സിനിമ : വേനലിൽ ഒരു മഴ
[ശ്രീകുമാരൻതമ്പി]

ചെമ്പാവ് പുനെല്ലിൻ ചോരോ
നിന്റെ മുത്താരം മിന്നുന്ന മുല്ലപ്പൂച്ചിരിയോ
(തനതിന്ത)
മുളകുരച്ചൊരുക്കിയ പരൽമീനിൻ കറി
കൂട്ടീട്ടെരിവ്കൊണ്ടിടംകണ്ണ് തുടിച്ചവനേ...

സിനിമ : സാൾട്ട് ആൻഡ് പെപ്പർ
[റഫീക്ക് അഹമ്മദ്]

കേരളത്തിന്റെ ഭക്ഷണവൈവിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഈ ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ നൽകുന്ന സൂചനകൾ എന്തെല്ലാം? കണ്ടെത്തുക.

ഭക്ഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂടുതൽ സിനിമാഗാനങ്ങളും നാടൻപാട്ടുകളും കണ്ടെത്തി ക്ലാസിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

ഒരു വയറിനു മാത്രമായി
ഒരു വയലും വിളയുന്നില്ല.

കിട്ടുമാവൻ

കിട്ടുമാവനും കുട്ടിച്ചേച്ചിയും മക്കളുമായി പ്രത്യേകം താമസമായി. രാവിലെ കഞ്ഞിക്ക് എന്തൊക്കെ വേണമെന്ന് കിട്ടുമാവൻ നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു.

“ചെറുപയർ പൂഴുങ്ങി തോരൻ വയ്ക്കണം. തോരൻ വയ്ക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകം ഒരു കാര്യം ഓർക്കണം, വെളുത്തുള്ളി ചേർക്കാൻ മറക്കരുത്. പിന്നെ എന്താണ്? ചെറുകിഴങ്ങുകൊണ്ട് ഒരു അസ്തുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. നല്ല പുളിച്ച മോരും ചേർത്ത് ഒരു ചമ്മന്തി അരയ്ക്കുക, മതി.”

തെല്ലോർത്തിട്ടു കിട്ടുമാവൻ പറഞ്ഞു:

“പർപ്പടകമുണ്ടല്ലോ. അഞ്ചാറെണ്ണം ചുട്ട് തേങ്ങാപ്പൂളുമായിട്ട് - അതുകൂടെ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. ശർക്കരയില്ലേ?”

ഭാര്യ പറഞ്ഞു.

“ഇല്ല ചക്കരയുണ്ട്.”

“എന്നാലതുമതി. നാളത്തേക്കു ഞാൻ ശർക്കര കൊണ്ടുവരാം.” ഒന്നു നിർത്തിയിട്ടു കിട്ടുമാവാൻ തുടർന്നു:

“കഞ്ഞിക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു ക്ഷാരം വേണം. നാരങ്ങയോ മാങ്ങയോ എന്തെങ്കിലും. ഇന്നു കുറച്ച് അവലും വാങ്ങണം. അവൽ നനച്ചതുകൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ കഞ്ഞി പൊടിപൊടിച്ചു. ആകട്ടെ, ഇന്നത്തെ കാര്യം ഇങ്ങനെ അങ്ങു പോകട്ടെ. പുതിയ പൊറുതിയല്ലേ, എന്തെല്ലാം ഒരുങ്ങാനിരിക്കുന്നു!” കഞ്ഞികൂടി കഴിഞ്ഞു കപ്പയ്ക്ക് വാരം വെട്ടി, പത്രണ്ടു മണിവരെ. ഒരു നിമിഷനേരത്തെ ഇളവിലൂ. രണ്ടാളിന്റെ ജോലി ചെയ്തുകാണും.

ഉച്ചയ്ക്ക് കുളിച്ചു ഭസ്മവും ചന്ദനവും തൊട്ട് ഒരു നെടുംതൂശൻ ഇലയിലായിരുന്നു ഊണ്. കഞ്ഞിക്കുശേഷം പറഞ്ഞുകൊടുത്ത എല്ലാ വിഭവങ്ങളും ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണിനുമുണ്ടായിരുന്നു. സുഭിക്ഷമായി ഉണ്ടു.

അച്ഛന്റെ ഊണു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കലത്തിൽ ഒരു വറ്റിലൂ.

മുത്ത ചെറുക്കൻ വഴക്കുണ്ടാക്കി. “എനിക്കു വിശക്കുന്നേ” എന്നു വിളിച്ചു. നെഞ്ചത്തലച്ചു നിലവിളിച്ചു. വിശപ്പിനേക്കാൾ കൊതിയായിരുന്നു. വറുക്കുന്നതിന്റെയും കരിക്കുന്നതിന്റെയും മണം. എത്രനേരമാണ് അവൻ കേട്ടുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നത്.

കുട്ടിയമ്മ ഒരുമാതിരികണ്ട് അരിയിട്ടു. അച്ഛനുമത്രം വിളമ്പിയപ്പോൾ തീർന്നുപോയി. അവർ ആദ്യമായാണ് ഭർത്താവിനു ചോറുകൊടുക്കുന്നത്. കുട്ടിയമ്മ രണ്ടാമതും അരിവച്ചു.

ഒന്നു മയങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് കിട്ടുമാവാൻ അത്താഴത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു.

“ചേനകൊണ്ട് ഒരു മൊളോക്ഷ്യം, അല്ലെങ്കിൽ മുതിരച്ചാരാവട്ടെ. ഉച്ചയ്ക്കുള്ള കൂട്ടാനുണ്ടെങ്കിൽ അത്. പിന്നെ എന്താണ്? മീൻ വരുണെങ്കിൽ വാങ്ങുക. എല്ലാം ഉണ്ടാക്കാൻ ജോലിയാണ്. ഒരു തോരൻ കൂടെ ആകാം, മതി.”

നാലുമണിക്കു വടക്കേ വീട്ടിലേക്കു കിട്ടുമാവാൻ നടന്നുകയറി. അവിടത്തെ കാരണവർ ചോദിച്ചു:

“എന്തൊക്കെയാണ് കിട്ടുപിള്ളേ?”

“എന്താണ്, ഒന്നുമില്ല. പുതിയ പൊറുതി,

പലതും അടുക്കാനിരിക്കുന്നു. എന്നാലും ഒരു സുഖം തോന്നുന്നു. കുടുംബത്തെ പുളിങ്കറിയും പിണ്ടിത്തോരനും തിന്നു മടുത്തു. വിശക്കുമ്പോൾ പുറപ്പറമ്പുകളിലെ കരിക്കായിരുന്നു ശരണം.”

കാരണവർ പറഞ്ഞു:

“അതല്ലേ പ്രത്യേകം താമസിച്ചാലത്തെ സുഖം.”

“അതെ, അതെ, ഇന്നുതന്നെ ഊണിനു സാമ്പാറ്, പുളിശ്ശേരി, അവിയൽ, നല്ല മൊരിച്ച മെഴുക്കുപുരട്ടി, ഒരു കിച്ചടി, മാങ്ങാക്കറി, പർപ്പടകം, നാലുകഷണം ഉപ്പേരി - ഇത്രയുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിപ്പു തരപ്പെട്ടില്ല. സുഖം.”

കിട്ടുമാവൻ ഉച്ചത്തിലുള്ള ആ പൊട്ടിച്ചിരി ഒന്നു ചിരിച്ചു.

“ഇനിയും വാഴയ്ക്കും ഒക്കെ കുറേ വെള്ളം കോരണം, മേലുകഴുകണം, ഉണ്ണണം, രാമായണം വായിക്കണം, ഉറങ്ങണം, സുഖം”.

ഭാഗം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ മുപ്പതുപറക്കണ്ടവും ഒന്നുരണ്ടു മുറി പുരയിടവും കിട്ടുമാവുന്നുണ്ട്. കണ്ടത്തിലെ ഉഴവുജോലി നീക്കി ബാക്കി ജോലിയെല്ലാം കിട്ടുമാവൻ ചെയ്യും. പറമ്പു കിളയ്ക്കുക, തടമെടുക്കുക എല്ലാം കിട്ടുമാവൻ തന്നെ. കപ്പ, കാച്ചിൽ മുതലായ നടുതല നട്ടുവളർത്താൻ ബഹുവാസനയാണ്. മൺപുരയാണെങ്കിലും വീടും പരിസരവും കിടക്കുന്നതു നല്ല വൃത്തിയാണ്. ഒരു ചവറോ കരടോ എങ്ങും കാണുകയില്ല.

പക്ഷേ, എന്തുവേണ്ടി? ആദായത്തിനു പുറമേ ഒരു മുറി പുരയിടം എഴുതിവിറ്റ് ഊണു കഴിച്ച് തീർന്നു.

നല്ല ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ട്.

മതിയാകുന്നില്ല.

നിലം നാലുപേർക്കായി വിറ്റു.

താമസിക്കുന്ന പുരയിടവും വിറ്റു.

കുറച്ചു പണം കൈയിലുണ്ട്. കുട്ടിച്ചേച്ചിക്കു വീതം കിട്ടിയ ഒരു പുരയിടമുണ്ട്. അരയ്ക്കാനുള്ള തേങ്ങ അവിടന്നു കിട്ടും. അവിടെ ഒരു മൺപുര വച്ചു.

തോടിന്റെ മുക്കിന് ഒരു കാപ്പിക്കടെ നടത്തുക. വള്ളക്കാരുടെ കച്ചവടം കിട്ടും. പിന്നെ നാട്ടുകാരുടെയും. ഒഴിഞ്ഞ ഒരു കടയുണ്ട്.

രണ്ടിടങ്ങഴി അരിയിട്ടു, അതിനുവേണ്ട ഉഴുന്നും.

കിട്ടുമാവൻതന്നെയാണ് അരിയാട്ടിയത്. നല്ല ചമ്മന്തിയും മുളക് അരച്ചതും ഉണ്ടാക്കി. ചായയും ഒന്നും വേണ്ട. നല്ല മധുരത്തിൽ കരുപ്പട്ടിക്കാപ്പി മതി. രാവിലെ കുറേപ്പേർ വന്നു. ദോശ തിന്നു. കാപ്പി കുടിച്ചു. എല്ലാവർക്കും തൃപ്തിയായി.

പിന്നീടും ചുട്ട ദോശ ഇരിക്കുന്നു.
 എങ്ങനെ ദോശ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും?
 കിട്ടുമാവൻ രാവിലെ ആറുദോശ കഴിച്ചതാണ്.
 രണ്ടുദോശ എടുത്തുതിന്നു, പിന്നെ ഒന്നുകൂടി.
 കളത്തിൽ പത്മനാഭൻ വന്നു. അവനു രണ്ടുദോശ കൊടുത്തു.
 അപ്പോഴും ഒരു ദോശകൂടി കിട്ടുമാവൻ എടുത്തു.
 “കിട്ടുമാവൻ കാപ്പി കുടിച്ചില്ലേ?”
 “കുടിച്ചു. ആഹാരം കഴിക്കാതിരിക്കാനൊക്കുമോ?”
 ഉഴപ്പൊളിയിൽനിന്ന് ഉഴക്കാർ വന്നു. കിട്ടുമാവന്റെ കടയിൽ
 ദോശയില്ല. കരുപ്പെട്ടിക്കാപ്പിയുമില്ല.
 കിട്ടുമാവനെ പിന്നെ കാണുന്നതു വള്ളത്തിൽ കപ്പ വിറ്റു
 നടക്കുന്ന കപ്പക്കച്ചവടക്കാരനായാണ്. കിഴക്കുനിന്നും കപ്പ
 കൊണ്ടുവന്നു കുടിയിടയിൽ വിൽക്കുക.
 കപ്പയും തിന്നാൻ കൊള്ളാവുന്ന സാധനമാണ്.
 വള്ളത്തിൽത്തന്നെ കലവും അടുപ്പും വിരകുമുണ്ടായിരുന്നു.

രണ്ടാളിന്റെ ജോലിചെയ്യും. ശരിയാണ്. ചെയ്യുന്ന ജോലിക്കു വൃത്തിയുമുണ്ട്. പക്ഷേ, കിട്ടുമാവനെ ജോലിക്കുനിർത്താൻ വടക്കുവശത്തു പെണ്ണുങ്ങൾക്കു വലിയ എതിർപ്പാണ്. എങ്ങനെ ആഹാരം കൊടുക്കും?

എത്ര അരിവച്ചാലും കിട്ടുമാവനു ചോറുകൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ കലത്തിൽ ഒരു വറ്റും കാണുകയില്ല.

ജോലിയുണ്ടോ എന്ന് വീടുതോറും കയറിയിറങ്ങി കിട്ടുമാവൻ അന്വേഷിച്ചു.

“വല്ലതും തരണം. കഞ്ഞിവെള്ളമായാലും മതി.”

ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചും കിട്ടുമാവൻ നടന്നു. കൊടുക്കാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞല്ല, വിരോധമുണ്ടായിട്ടുമല്ല. സഹതാപമുണ്ട്. പക്ഷേ, എങ്ങനെ കൊടുക്കും? ഉള്ളതു കൊടുത്താൽ, അതു കഴിച്ചിട്ട് ശകലം കുടി എന്നുപറഞ്ഞ് ഇരിക്കും. പിന്നെയുമിരിക്കും. എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല. പോകാൻ പറഞ്ഞാലും പോവുകയില്ല. വയറു നിറയണം. അതാണു കണക്ക്.

ഒരുതരം ഭ്രാന്തുപോലാണ്.

അതുകൊണ്ട് എന്തു സംഭവിച്ചു?

ആരും ഒന്നും കൊടുക്കുകയില്ല. കൊടുത്താൽ ആപത്താണ്. എങ്ങുനിന്നും ഒന്നും കിട്ടുകയില്ല.

“അതൊരു രോഗമാണ്.”

“അല്ല.” പെണ്ണുങ്ങൾ പറഞ്ഞു: “വയറ്റിൽ പുഴുവാണ്. അതു ചെല്ലുന്നത് തിന്നുതീർക്കും.”

പിന്നത്തെ രംഗം ദയനീയമായിരുന്നു. ഒട്ടിയ വയറോടെ വഴിനീളെ “എനിക്കു വിശക്കുന്നേ” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുക.

അതു ഭ്രാന്തുതന്നെയാണ് എന്ന് ജനങ്ങൾ ധരിച്ചു. കൊച്ചുകുട്ടികൾ മാത്രമാണ് ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു നടക്കുന്നത്.

വല്ലവരും വിളിച്ച്, മുടിയട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ച് നിറച്ചു കൊടുത്താൽ സമാധാനമായി. പക്ഷേ, പിന്നീടവിടുന്നു പോവുകയില്ല.

**കുറേ കഥാപാത്രങ്ങൾ
[തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള]**

“ചേനകൊണ്ട് ഒരു മൊളോഷ്യം, അല്ലെങ്കിൽ മുതിരച്ചാരാവട്ടെ. ഉച്ചയ്ക്കുള്ള കുട്ടാനുണ്ടെങ്കിൽ അത്. പിന്നെ എന്താണ്? മീൻ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വാങ്ങുക. എല്ലാം ഉണ്ടാക്കാൻ ജോലിയാണ്. ഒരു തോരൻകൂടെ ആകാം, മതി.”
കിട്ടുമാവന്റെ ഭക്ഷണപ്രിയം വ്യക്തമാക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. കഥയിൽനിന്ന് കൂടുതൽ സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

കിട്ടുമാവൻ എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തി ഏകാഭിനയ രൂപത്തിൽ ക്ലാസിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

ക്ഷേണത്തോടുള്ള ആർത്തി കിട്ടുമാവന്റെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെയാണ് മാറ്റിമറിച്ചത് ? കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

- നാരങ്ങയോ മാങ്ങയോ എന്തെങ്കിലും വേണം.
- നാരങ്ങയും മാങ്ങയും വേണം

ഈ രണ്ടുവാക്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്ത്? വിശദീകരിക്കുക.

“ചെറുപയർ പൂശുങ്ങി തോരൻ വയ്ക്കണം. തോരൻ വയ്ക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകം ഒരുകാര്യം ഓർക്കണം. വെളുത്തുള്ളി ചേർക്കാൻ മറക്കരുത്. പിന്നെ എന്താണ്? ചെറുകിഴങ്ങുകൊണ്ട് അസ്തുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. നല്ല പുളിച്ച മോരും ചേർത്ത് ഒരു ചമ്മന്തി അരയ്ക്കുക, മതി. തെല്ലോർത്തിട്ടു കിട്ടുമാവൻ പറഞ്ഞു. പർപ്പടകമുണ്ടല്ലോ. അഞ്ചാറെണ്ണം ചുട്ട് തേങ്ങാപ്പൂജുമായിട്ട് അതുകൂടെ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ.” കിട്ടുമാവൻ കൂട്ടിച്ചേച്ചിയോട് പറയുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളോട് പറയുന്നത് എങ്ങനെയായിരിക്കും? മാറ്റി എഴുതുക.

ചെറുപയർ തോരൻ, അസ്തം പിന്നെ നാരങ്ങാക്കറി, മാങ്ങാക്കറിയോ...

തിന്നുമുടിഞ്ഞൊരു കിട്ടുമാവൻ വീടുകൾ തോറും കയറിയിറങ്ങി

കിട്ടുമാവനെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രമാക്കിയ തുള്ളൽക്കവിതയിലെ ചില വരികൾ മാതൃകയായി മുകളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വരികൾ ഉൾപ്പെടുത്തി തുള്ളൽക്കവിതയുടെ താളത്തിൽ കവിത രചിക്കുക.

അടച്ചുവെച്ചു വേഗം തിളയ്ക്കുന്നു
അടുപ്പിലായാലും അടുക്കളയിലായാലും

ഭക്ഷണവും ആരോഗ്യവും

അടുത്തകാലത്ത് ആഗോളഭക്ഷ്യമാർക്കറ്റിൽ പ്രചാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുണ്ട്. വളർച്ചാഹോർമോണുകൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഹാംബർഗർ, കീടനാശിനികൾ സുലഭമായി അടങ്ങിയ പച്ചക്കറികൾ, അമിതമായി ശുദ്ധീകരിച്ച പഞ്ചസാര ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ശീതളപാനീയങ്ങൾ തുടങ്ങി കൃത്രിമ നിറങ്ങളും രാസപദാർഥങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് നിറവും രുചിയും പൊലിപ്പിച്ച് വിൽപ്പനയ്ക്കെത്തിക്കുന്ന മറ്റനേകം ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ. ഇവയോരോന്നും കാണുമ്പോൾ, ഇതിനു പിറകിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആഗോളഭക്ഷ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന കാര്യം വ്യക്തമാവും. അതെന്താണെന്നോ? ആഗോളചികിത്സാവ്യവസായികൾക്ക് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉപഭോക്താക്കളെ (രോഗികളെ) ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നതുതന്നെ! ഇതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പ്രാദേശികഭക്ഷ്യവ്യവസ്ഥകൾ എന്തുകൊണ്ടും അഭികാമ്യമാണ് എന്നു വ്യക്തമാവും. അത് കൂടുതൽ ആരോഗ്യകരമായ ഒരു പരിസ്ഥിതിസംസ്കാരത്തിലേക്കു നയിക്കും എന്നു മാത്രമല്ല, ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ആരോഗ്യപ്രദമായ ഭക്ഷണം ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യും.

പുതുമ നശിക്കാത്ത ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ ലഭ്യമാക്കുന്നു എന്നതുതന്നെയാണ് പ്രാദേശികഭക്ഷ്യവ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു പ്രധാനഗുണം. പുതുമ നശിക്കാത്ത ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളുടെ പോഷകമേന്മയെക്കുറിച്ച് എല്ലാ വിഭാഗം ആരോഗ്യവിദഗ്ധരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. അതതു പ്രദേശങ്ങളിൽ ഓരോ സീസണിലുമുണ്ടാകുന്ന ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാണ് പോഷകഗുണമേന്മയിൽ ഏറ്റവും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നത് എന്ന് ചില പോഷകാഹാരവിദഗ്ധർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിളവെടുപ്പു കഴിഞ്ഞാൽ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിലെ വിറ്റമിനുകൾ ക്രമത്തിൽ ക്ഷയിക്കാൻ തുടങ്ങും. അതിനാൽ ആഗോളഭക്ഷ്യവ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് പുതുമനശിക്കാതെ ലഭിക്കുന്ന പച്ചക്കറികൾ, പഴങ്ങൾ എന്നിവ പോലും പ്രാദേശികമായി ലഭിക്കുന്നവയെ അപേക്ഷിച്ച് പോഷകഗുണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗുണമേന്മ കുറഞ്ഞവയായിരിക്കും.

കാരണം, ആഗോളഭക്ഷ്യവ്യവസ്ഥയിൽ, വിളവെടുപ്പു കഴിഞ്ഞ് ഏറെ ദിവസങ്ങൾക്കോ ചിലപ്പോൾ ആഴ്ചകൾക്കോ ശേഷമാണല്ലോ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ അടുക്കളയിലെത്തിച്ചേരുന്നത്. തക്കാളിയുടെ കാര്യം ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. പച്ചയായിരിക്കുമ്പോഴാണ് തക്കാളി ഇറുത്തെടുക്കുന്നത്.

അവ പഴുത്തുതുടങ്ങിയാൽ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിച്ച് ഇറുത്തെടുക്കാനും ദീർഘദൂരം കേരളത്തിൽ കൊണ്ടുപോകാനും പ്രയാസമായിരിക്കും എന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഇറുത്തെടുത്ത പച്ചത്തക്കാളി എഥിലീൻ വാതകം പമ്പുചെയ്ത് നിറച്ച മുറികളിലിട്ട കൃത്രിമമായി പഴുപ്പിച്ചെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തൊട്ടടുത്തുള്ള കൃഷിക്കളത്തിൽനിന്ന്, നല്ലപോലെ പഴുത്തതിനുശേഷം ഇറുത്തെടുത്ത് അന്നുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്ന തക്കാളിയെ അപേക്ഷിച്ച്,

കൃത്രിമമായി പഴുപ്പിച്ചെടുക്കുന്ന തക്കാളിക്ക് രുചിയും പോഷകഗുണവും നന്നേ കുറവായിരിക്കും എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വ്യാവസായികാടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒറ്റവിളക്കുഷിസമ്പ്രദായം ഉപയോഗിച്ച് ഉണ്ടാക്കാനും ദീർഘദൂരം കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാനും അനുയോജ്യമായ വിളകൾക്കാണ് ആഗോളമാർക്കറ്റിൽ പ്രാധാന്യം. വിളകളുടെ പോഷകമൂല്യമല്ല, ദൃശ്യചാരുതയാണ് ഏറെ പ്രധാനം. നിരവധി വർഷങ്ങളായി കാർഷികവ്യവസായികളും സുപ്പർമാർക്കറ്റുകാരും നടത്തിവരുന്ന പരസ്യപ്രചാരണങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളുടെ നിറം, ആകൃതി, വലുപ്പം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കുചിതമായ കുറേ ധാരണകൾ ഉപഭോക്താക്കൾക്കിടയിൽ ഉണ്ട്. നല്ല രക്തനിറമുള്ളതും കുത്തുകുളില്ലാത്തതുമായ ആപ്പിൾ, ഉരുണ്ട് ചുളിവുകുളില്ലാത്ത ഉരുളക്കിഴങ്ങ്, ഓറഞ്ച് നിറത്തിൽ ഒട്ടും വളവില്ലാത്ത മുഴുത്ത കാരറ്റ്... അങ്ങനെ പോകുന്നു അവരുടെ മനസ്സിലെ ചിത്രങ്ങൾ. കൃഷിക്കളത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യവുമായി ഈ ചിത്രങ്ങൾക്ക് വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ലെന്നും അസാധാരണമായ വലുപ്പമോ നിറമോ ഉള്ള ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ കൃഷിക്കാർ എണ്ണത്തിൽ പെടുത്താറില്ലെന്നുമൊക്കെയുള്ള വസ്തുതകൾ പശ്ചിമ ദേശങ്ങളിലെ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് തികച്ചും അജ്ഞാതമാണ്.

മണ്ണിന് ജീവനുണ്ട്; ആ മണ്ണിൽ പലതരത്തിലുള്ള സൂക്ഷ്മജീവികൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾക്കുമേൽ ചെറിയ പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കും. അത്തരം ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ മോശമാണെന്ന് അജ്ഞതമൂലമാണ് വിധിയെഴുതുന്നത്. പലപ്പോഴും ഒരു പാടുപോലും വീഴാത്ത വിധത്തിൽ വാങ്ങാൻ കിട്ടുന്ന വ്യാവസായിക കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് സ്വാദിലും പോഷകമേന്മയിലും മെച്ചപ്പെട്ടത് സൂക്ഷ്മജീവികളോ പക്ഷികളോ ചെറുപാടുകൾ അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായിരിക്കും എന്ന് ഇവരറിയുന്നില്ല.

വിവർത്തനം
[എം. പി. പരമേശ്വരൻ Et al.]

നമ്മുടെ ഭക്ഷണം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
[ഹെലേന നോർബെർഗ് - ഹോഡ്ജ് Et al.]

“ആഗോള ഭക്ഷ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യം മാത്രമേയുള്ളൂ.”
ലേഖനത്തിലെ ഈ നിരീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്താണ്? ചർച്ചചെയ്യുക.

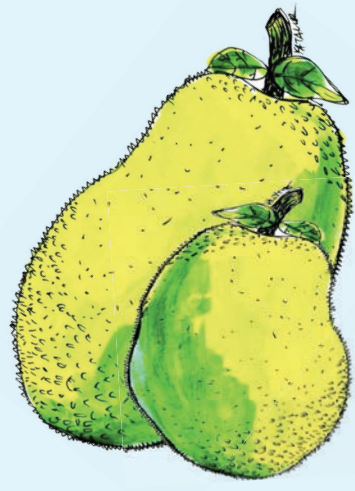

ആഗോളഭക്ഷ്യവിപണി എങ്ങനെയാണ് കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സമൂഹത്തെ വിവിധ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താക്കളാക്കി മാറ്റുന്നത്? സ്വാന്യുഭവങ്ങളുടെകൂടി വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുക.

കേരളത്തിന്റെ ചക്ക ജർമ്മനിയിലും ഹിറ്റ്

കേരളത്തിന്റെ ചക്ക ജർമ്മൻ മാധ്യമങ്ങളിൽ വൻ വാർത്തയായി മാറി. ജർമ്മനിയിലെ ട്രാവൽവാരികയായ ‘സ്റ്റേൽബുക്ക്’ നമ്മുടെ ചക്കയെപ്പറ്റിയുള്ള ആദ്യവിവരണം ചിത്രങ്ങൾസഹിതം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഇതോടെ മറ്റ് ജർമ്മൻ മാധ്യമങ്ങളിലും ചക്കമാഹാത്മ്യം വാർത്തയായി. കേരളത്തിൽനിന്നുള്ള ചക്ക പ്രകൃതിദത്ത ഇനത്തിൽപെട്ടതാണെന്ന് ജർമ്മൻ വാരിക പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നു.

“അതത് പ്രദേശങ്ങളിൽ ഓരോ സീസണിലും ഉണ്ടാകുന്ന ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാണ് പോഷകഗുണമേന്മയിൽ ഏറ്റവും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നത് എന്നു ചില പോഷകാഹാര വിദഗ്ധർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

വാർത്തയും പാഠസന്ദർഭവും ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ തനത് വിഭവങ്ങൾക്ക് വലിയ സാധ്യതകൾ ലോകമെമ്പാടുമുണ്ട്. പ്രാദേശികഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുടെ ഉൽപാദനവും സംസ്കരണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുവഴി നമ്മുടെ നാടിനുണ്ടാകാവുന്ന നേട്ടങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? കണ്ടെത്തി അവതരിപ്പിക്കുക.

പ്രദേശം	-	പ്രാദേശികം
വ്യവസായം	-	വ്യാവസായികം
കൃഷി	-	കാർഷികം

മുകളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന പദജോടികളുടെ പ്രത്യേകത എന്താണ്? ഇത്തരത്തിലുള്ള കൂടുതൽ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

'വിളകളുടെ പോഷകമൂല്യമല്ല, ദൃശ്യചാര്യതയാണ് ഏറെ പ്രധാനം.

മുകളിൽ നൽകിയ വാക്യം അടിവരയിട്ട പദത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസം വരാതെ മാറ്റി എഴുതുക.

'ആരോഗ്യമുള്ള തലമുറയ്ക്ക് ആരോഗ്യകരമായ ഭക്ഷണം', 'എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം' എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കുക.

- കഴിഞ്ഞ കാൽനൂറ്റാണ്ടിനിടെ മലയാളിയുടെ ഭക്ഷണസംസ്കാരത്തിൽ കാതലായ മാറ്റം ഉണ്ടായി.
- പുതുതലമുറ പുതിയ ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങളിൽ താൽപര്യം കാണിക്കുന്നു.
- ഇന്നത്തെ പല ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങളും രോഗത്തെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നു.

നൽകിയിരിക്കുന്ന സൂചനകൾ കൂടി പരിഗണിച്ച് 'മലയാളികളുടെ മാറുന്ന ഭക്ഷണശീലങ്ങൾ' എന്ന വിഷയത്തിൽ മുഖപ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.

പ്രാദേശികമായി ലഭ്യമാകുന്ന ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി സ്കൂളിൽ ഭക്ഷ്യമേള സംഘടിപ്പിക്കുക.

പദപരിചയം

അനുഗമിക്കുക	- പിന്നാലെ പോവുക
അപ്രമേയം	- അളക്കാനാവാത്ത/അതിരറ്റ
അർവാചീനം	- അടുത്തകാലത്തുള്ള /നവീനം
അസ്ത്രം	- ദ്രാവകരൂപത്തിലുള്ള ഒരു കഠി, അമ്പ് (നാ.)
ആയാസം	- പ്രയത്നം / ശാരീരികാധ്വാനം / ക്ഷീണം
ഇക്കോളജി	- പരിസ്ഥിതിവിജ്ഞാനം
ഇളവേൽക്കുക	- വിശ്രമിക്കുക
ഉദാസീനം	- അലസ മനോഭാവം
ഉഴപ്പൊളി	- ഉഴവുചാൽ
ഉഴവ്	- ഉഴുകൽ / കൃഷിചെയ്യാൻ നിലമൊരുക്കൽ
ഐന്ദ്രിയം	- ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച
ഐന്ദ്രിയാനുഭൂതികൾ	- ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴി ലഭിക്കുന്ന അനുഭൂതികൾ
ഖരഖരാരവം	- പരുപരുത്ത ശബ്ദം

ഗുളം	- ഉണ്ടശർക്കര
ഘണ്ടം	- മണി / ചേങ്ങില
ഘണ്ടാകൃതി	- ചേങ്ങിലയുടെ ആകൃതി
ചാരുത	- ഭംഗി
താലവൃക്ഷം	- ഒറ്റത്തടിവൃക്ഷം /പന, തെങ്ങ്, കമുക്
തീർഥാടനം	- തീർഥയാത്ര
ദാരു	- മരം
ദേശാന്തരം	- അന്യദേശം
നാഴിക	- ദൂരത്തിന്റെയും സമയത്തിന്റെയും അളവ്. ദൂരത്തിന്റെ അളവ് ഏകദേശം 1½ കി.മീറ്റർ സമയത്തിന്റെ അളവ് ഏകദേശം 24 മിനിറ്റ്
നിർദാക്ഷിണ്യം	- ദയ ഇല്ലാതെ
പഠനാടനം	- പഠനയാത്ര
പാതകം	- അടുപ്പുതിണ്ണ / കുറ്റം
പാരം	- വളരെ/ഏറ്റവും
പുവാങ്കുരുന്ത്	- ഒരു ചെറിയ തരം ഔഷധസസ്യം (ദശപുഷ്പങ്ങളിലൊന്ന്)
പെരുമ്പറ കൊട്ടുക (ശൈലി)	- ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുക
പേമഴ	- കനത്ത മഴ
പ്രഭാപൂരം	- വെളിച്ചം നിറഞ്ഞത്
പ്രസന്നം	- തെളിച്ചമുള്ളത്
ഭുജിക്കുന്നു	- ഭക്ഷിക്കുന്നു
ഭുവ്	- ഭൂമി
വംശം	- കുട്ടം/ സജാതീയസമൂഹം
വാരംവെട്ടുക	- തടംവെട്ടുക
വെണ്മ	- വെളുപ്പ്
വേറ്റുപോകുക (ശൈലി)	- നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാകുക
ശൃംഗം	- കൊടുമുടി/ഉയരം/കൊമ്പ്
സൗകുമാര്യം	- അഴക്,
സോഷ്യോളജി	- സമൂഹികശാസ്ത്രം
സ്തുടം	- വൃക്കതം
സ്ഥാരകം	- ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്

ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന

ഭാഗം IV ക്

മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ

51 ക. മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ - താഴെപ്പറയുന്നവ ഭാരതത്തിലെ ഓരോ പൗരന്റെയും കർത്തവ്യം ആയിരിക്കുന്നതാണ് :

- (ക) ഭരണഘടനയെ അനുസരിക്കുകയും അതിന്റെ ആദർശങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും ദേശീയപതാകയെയും ദേശീയഗാനത്തെയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ഖ) സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ദേശീയസമരത്തിന് പ്രചോദനം നൽകിയ മഹനീയാദർശങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുക;
- (ഗ) ഭാരതത്തിന്റെ പരമാധികാരവും ഐക്യവും അവണ്ഡതയും നിലനിർത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ഘ) രാജ്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ദേശീയസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ങ) മതപരവും ഭാഷാപരവും പ്രാദേശികവും വിഭാഗീയവുമായ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കതിരമായി ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ, സൗഹാർദ്ദവും പൊതുവായ സാഹോദര്യമനോഭാവവും പുലർത്തുക, സ്ത്രീകളുടെ അന്തസ്സിന് കുറവു വരുത്തുന്ന ആചാരങ്ങൾ പരിത്യജിക്കുക;
- (ച) നമ്മുടെ സമ്മിശ്രസംസ്കാരത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യത്തെ വിലമതിക്കുകയും നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക;
- (ഛ) വനങ്ങളും തടാകങ്ങളും നദികളും വന്യജീവികളും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രകൃത്യാ ഉള്ള പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും, ജീവികളോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ജ) ശാസ്ത്രീയമായ കാഴ്ചപ്പാടും മാനവികതയും, അന്വേഷണത്തിനും പരിഷ്കരണത്തിനും ഉള്ള മനോഭാവവും വികസിപ്പിക്കുക;
- (ട) പൊതുസ്വത്ത് പരിരക്ഷിക്കുകയും ശപഥം ചെയ്ത് അക്രമം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ഠ) രാഷ്ട്രം യത്നത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയുടെയും ഉന്നതതലങ്ങളിലേക്ക് നിരന്തരം ഉയരത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തിപരവും കൂട്ടായതുമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും ഉൽക്കൃഷ്ടതയ്ക്കുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുക;
- (ഡ) ആറനും പതിനാലനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ള തന്റെ കുട്ടിക്കോ തന്റെ സംരക്ഷണയിലുള്ള കുട്ടികൾക്കോ, അതതു സംഗതി പോലെ, മാതാപിതാക്കളോ രക്ഷാകർത്താവോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക.

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ

പ്രിയമുള്ള കുട്ടികളേ,

നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്ന് അറിയേണ്ടതില്ലേ? അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നിങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം, സംരക്ഷണം, സാമൂഹികനീതി എന്നിവ ഉറപ്പാക്കാൻ പ്രേരണയും പ്രചോദനവും നൽകും. നിങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു കമ്മീഷൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ എന്നാണ് അതിന്റെ പേര്. എന്തെല്ലാമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ എന്നു നോക്കാം.

• സംസാരത്തിനും ആശയപ്രകടനത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം • ജീവന്റെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സംരക്ഷണം • അതിജീവനത്തിനും പൂർണ്ണവികാസത്തിനുമുള്ള അവകാശം • ജാതി-മത-വർഗ-വർണ്ണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി ബഹുമാനിക്കപ്പെടാനും അംഗീകരിക്കപ്പെടാനുമുള്ള അവകാശം • മാനസികവും ശാരീരികവും ലൈംഗികവുമായ പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനും പരിചരണത്തിനുമുള്ള അവകാശം • പങ്കാളിത്തത്തിനുള്ള അവകാശം • ബാലവേലയിൽനിന്നും ആപൽക്കരമായ ജോലികളിൽനിന്നുമുള്ള മോചനം • ശൈശവവിവാഹത്തിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം • സ്വന്തം സംസ്കാരം അറിയുന്നതിനും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം	• അവഗണനകളിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം • സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശം • കളിക്കാനും പഠിക്കാനുമുള്ള അവകാശം • സ്നേഹവും സുരക്ഷയും നൽകുന്ന കുടുംബവും സമൂഹവും ലഭ്യമാകാനുള്ള അവകാശം

നിങ്ങളുടെ ചില ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ

- സ്കൂൾ, പൊതുസംവിധാനങ്ങൾ എന്നിവ നശിപ്പിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കുക.
- സ്കൂളിലും പഠനപ്രവർത്തനങ്ങളിലും കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിക്കുക.
- സ്കൂൾ അധികാരികളെയും അധ്യാപകരെയും മാതാപിതാക്കളെയും സഹപാഠികളെയും ബഹുമാനിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- ജാതി-മത-വർഗ-വർണ്ണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി മറ്റുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും സന്നദ്ധരാവുക.

ബന്ധപ്പെടേണ്ട വിലാസം:
കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ
 ശ്രീ ഗണേഷ്, റി.സി. 14/2036, വാൻറോസ് ജംങ്ഷൻ,
 കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി പി.ഒ, തിരുവനന്തപുരം - 34
 ഫോൺ 0471 - 2326603
 ഇ- മെയിൽ childrights.cpcr@kerala.gov.in, rte.cpcr@kerala.gov.in
 വെബ്സൈറ്റ് : www.kescpcr.kerala.gov.in

ചൈൽഡ് ഹെൽപ്പ് ലൈൻ - 1098, ക്രൈം സ്റ്റോപ്പർ - 1090, നിർഭയ - 1800 425 1400
 കേരള പോലീസ് ഹെൽപ്പ് ലൈൻ - 0471 - 3243000/44000/45000

online **R.T.E Monitoring** : www.nireekshana.org.in